

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Εἴμαστε προετοιμασμένοι
γιὰ διωγμούς καί κατακόμβες;
Προφητικές ὑποθήκες
ἀνθολογημένες ἀπό τό βιβλίο
ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ

᾿Εκδοσις - προσφορά
«ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2011

Σημείωμα εκδότου

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς παραμονῆς μας στό σπίτι γιά ἕνα τετραήμερο, λόγω γρίπης, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά μελετήσουμε τό βιβλίο πού ἐξέδωσε τό 2006 ἡ ἐν Χριστῷ ἀδελφή Ἄνδρονίκη Καπλάνογλου ἀπό τήν Κοζάνη μέ τίτλο ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ. Στό βιβλίο αὐτό ὑπάρχουν ἀποσπάσματα ὁμιλιῶν, πού ἔγιναν σέ ἱερούς ναούς καί ἄλλες συνάξεις, ἀπό τόν ἀείμνηστον ἀσκητικόν καί χαρισματικόν Ἐπίσκοπον Αὐγουστῖνον Καντιώτην.

Ἐπειδή τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου ἔχει ἀφυπνιστικά ἐπίκαιρα κηρύγματα, πού θωρακίζουν τούς ἀγωνιζομένους στρατιῶτες τῆς παρατάξεως Κυρίου, οἱ ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη» ἔκριναν πρέπον νά γίνη μία ἀνθολόγησή τους καί νά κυκλοφορήσῃ σέ χωριστό τεῦχος γιά νά δοθῇ εὐλογία - δωρεάν σέ ὅσους τό ζητήσουν.

Δοθείσης τῆς σχετικῆς ἄδειας βλέπει τό φῶς τῆς δημοσιότητος καί πάλιν πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καί πνευματική ἀναζωπύρωση τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης στόν Θεάνθρωπο, Σωτῆρα καί Εὐεργέτη μας Ἰησοῦ Χριστό.

Διά τῶν ἐμπνευσμένων καί προφητικῶν του λόγων ὁ μακαριστός π. Αὐγουστῖνος καί μετά τήν εἰς οὐρανούς ἀποκατάστασή του ἐξακολουθεῖ νά προσφέρῃ στερεά τροφή στό λαό τοῦ Θεοῦ γιά μιᾶ ζωντανή καί ἐλεύθερη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Πληροφορίες στό τηλ.: 2310212659.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀντί προλόγου	5
Χριστιανός, ὄνομα καί πραγματικότης	7
Ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας	8
Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ρώμης	9
Ἔμμεσος διωγμός	11
Θά καταλάβουν τὰ ἰδρύματα	13
Νά ἐτοιμαζώμεθα γιά ἐκκλησία κατακομβῶν	14
Τελευταῖο ὄπλο τοῦ σατανᾶ	17
Τί θά δοῦν τὰ μάτια μας...	17
Γνωρίσματα ὀρθόδοξου κληρικοῦ	18
Ἔσχατοι χρόνοι	20
Θά μείνουμε στήν πίστι;	22
Ἰσόβιο μαρτύριο	24
Ἐν μέσῳ σκορπίων εἴμεθα	25
Συμβουλές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου	26
Ἱερά Παράδοσις - Τό Πηδάλιο	31
Ἡ ἐλπίδα σας στό Θεό	33
Ἡ προσευχή πανίσχυρο ὄπλο	34
Σανίς σωτηρίας ὁ Σταυρός	36
Νά μήν εἴμεθα ἄοπλοι	37
Ὁ ἀντίχριστος καί τὰ σημεῖα του	40
Γιατί νά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος;	46
Ποιοί θά πέσουν στά δίχτυα του	48
Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε τίς δυνάμεις τοῦ σκότους;	49
«Ἔχει ὁ Θεός», ἀλλά κ' ἐμεῖς ν' ἀγωνιστοῦμε	53
Μοῦ ἴδωσε ὁ Θεός θάρρος	55
Θά πᾶμε σέ αὐτοάμυνα	61
Ἐνωμένοι θά δώσουμε τήν μάχη	64
Νά εἴστε στρατιῶται Ἰησοῦ Χριστοῦ	65
Θά νικήσετε	68

(1907 - 28-8-2010)

Μέ τά πύρινα κηρύγματά του ὁ π. Αὐγουστῖνος ξεσήκωνε τόν πιστό λαό σέ κοινωνικούς ἀγῶνες καί ὑπέρ τῶν ἱερῶν καί ὁσίων τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Δέν σᾶς θεωρῶ ἀκροατάς, ἀλλά συναγωνιστάς...

Ἔχετε κάποιο ἐνδιαφέρον θρησκευτικό, πού εἶνε σπάνιο πρᾶγμα σήμερα, καί αἰσθάνεσθε ἕνα πόνο γιά τά ἐκκλησιαστικά πράγματα. Γι' αὐτό τό λόγο θέλω νά σᾶς ἀνακοινώσω τά ἐξῆς ἀναγκαῖα.

Ὡς στρατιῶται Χριστοῦ, ὡς πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, **δέν πρέπει νά ἀδιαφοροῦμε γιά τά ἐκκλησιαστικά θέματα**, ἀλλά νά δείχνουμε ζωηρόν ἐνδιαφέρον γιά τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Πρέπει οἱ Χριστιανοί νά εἶνε ἀγωνισταί. Καί ὅταν λέμε νά εἶνε ἀγωνισταί, δέν ἐννοοῦμε νά πάρουν ρόπαλα, τουφέκια, καραμπίνες, ὅπλα. Ὁχι. Μακριά αὐτά ἀπό μᾶς. Χρειαζόμεθα ὅπλα πνευματικά. Καί πνευματικά μας ὅπλα εἶνε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· εἶνε ἡ διαμαρτυρία μας, εἶνε οἱ φωνές μας, τό «αἴσχος», ὅλο αὐτό τό κλίμα τό ὁποῖο μποροῦμε νά δημιουργήσωμε, πού εἶνε τό φραγγέλλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο θά πρέπη νά ὑψώσουμε διαμαρτυρόμενοι γιά τήν ἀθλία κατάστασι τῆς κοινωνίας.

Στά μαρτυρολόγια μένουμε κατάπληκτοι βλέποντας τήν ἀνδρεία τῶν Χριστιανῶν. Ἐμφανίζονταν μπροστά στούς αὐτοκράτορας καί τούς τυράννους καί φωνάζανε: Αἴσχος, ντροπή σας, ἀπάνθρωποι καί

σκληροί!... Διαμαρτύροντο για την σκληρότητα των. Τους πιάνανε κι αυτούς και τους βασανίζανε. Τέτοιοι ζωντανοί Χριστιανοί ήταν εκείνοι.

Έχουν σύστημα οί ἄθεοι νά γκρεμίσουν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό πρέπει νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά ὑπερασπίσουμε τά ἱερά καί τά ὅσια. **Νά μὴν ἀναπαυώμεθα στό «ἔχει ὁ Θεός» καί στό «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 16, 18).** Ἀσφαλῶς δέν θά σβήση ἡ Ἐκκλησία· ἀλλά μπορεῖ νά σβήση ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὅπως ἔσβησε καί ἀπό τή Μικρά Ἀσία. Ποῦ εἶνε ἡ Ἐκκλησία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας; ποῦ εἶνε οἱ πενήντα μητροπόλεις της; ποῦ εἶνε οἱ ναοί της; ποῦ εἶνε τά μοναστήρια της; ποῦ εἶνε τά προσκυνήματά της; ποῦ εἶνε τά λείψανά της; ποῦ...; ποῦ...; ποῦ...;

Ἄν ἔχετε διάθεσι ν' ἀγωνιστῆτε, ὑπάρχει ἐλπίς νά νικήσωμε· ἄν δέν ἔχετε διάθεσι, θά μᾶς σαρώσῃ τό κύμα τῆς ἀπιστίας τῆς ἀθεΐας καί ὅλων τῶν αἱρέσεων.

Ἐγώ σήμερα - αὔριο φεύγω, γέρος ἄνθρωπος εἶμαι. Ἀλλά σᾶς προειδοποιῶ καί σᾶς λέγω· Θά δῆτε πολλά δεινά στήν πατρίδα μας, φοβερώτερα ἀπό ὅ,τι εἶδαμε ἐμεῖς. Ἀλλά ὅ,τι καί ἄν συμβῆ, καί τά ἄστρα νά πέσουν καί τά ποτάμια νά στερέψουν καί τά πάντα νά καταστραφοῦν, ἕνα θά μείνη· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν παῖδες ὑμνεῖτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας· ἀμήν.

Χριστιανός, ὄνομα καί πραγματικότης

Ἡ ὀνομασία μας, τό ὅτι λεγόμεθα Χριστιανοί, δέν εἶνε ἀρκετό. Ἡ ὀνομασία πού πήραμε στό βάπτισμά μᾶς, πρέπει ν' ἀνταποκρίνεται καί σέ μία πραγματικότητα. Ὅπως τό χαρτονόμισμα δέν ἀρκεῖ ἀπλῶς νά γράφη ἓνα ποσό, ἀλλά τό ποσόν αὐτό πού εἶνε γραμμένο ἐπάνω στό χαρτονόμισμα πρέπει ν' ἀνταποκρίνεται σέ ἓνα ἀπόθεμα χρυσοῦ. Δηλαδή, τήν ὥρα πού θά τό πᾶμε στήν τράπεζα, νά μπορῆ ἡ τράπεζα νά μᾶς δώσῃ ἑκατό χρυσᾶ φράγκα, ἐάν γράφη ἑκατό, ἢ χίλια, ἐάν γράφη χίλια. Διότι ἀλλιῶς, θά εἶνε ἓνα ἀπλό χαρτί. Κατά παρόμοιο τρόπο δέν ἀρκεῖ ἀπλῶς ἡ ὀνομασία μας, ὅτι λεγόμεθα Χριστιανοί, γιά νά δικαιώσῃ τήν ὕπαρξί μας στόν κόσμον αὐτόν.

Ἡ ὀνομασία δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις, συνοδεύεται ἀπό ὑποχρεώσεις καί καθήκοντα....

Κύριο γνώρισμα τῶν χριστιανῶν ὁ διωγμός

Ἐκεῖ πᾶμε. Θά ἐπανέλθουμε στούς ἀποστολικούς χρόνους. Αὐτό θά γίνῃ ἢ μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησία ἢ ἀπ' ἐξω μέ ἐξωτερικό διωγμό. Ὅπως στή Ῥωσία ἦταν ἑκατομμύρια ψευτοχριστιανοί. Μετά ἤρθε τό μεγάλο κόσκινο καί κοσκινίστηκαν οἱ Χριστιανοί. Τώρα ὑπάρχουν λίγοι, ἀλλά πραγματικοί Χριστιανοί....

Ἐδῶ ἐμεῖς εἴμαστε ὅλοι χριστιανοί τοῦ γλυκοῦ νε-

ροῦ. Ἄν πιστεύαμε στό Θεό, θά εἶχαμε ἐγκαταλείψει κάθε ἄλλη κοσμική ἀσχολία. Τί νά τά κάνης τ' ἄλλα· τό Εὐαγγέλιο ποιός ἐφαρμόζει....

Θά γίνη διωγμός. Θά τά δῆτε ἐσεῖς πού θά ζήσετε, ἐγώ γέρος ἄνθρωπος εἶμαι. Θά γίνη διωγμός, καί θά δῆτε ὅλους τούς δασκαλάκους νά προσκυνᾶνε τό κόκκινο θηρίο. Τριάντα χιλιάδες εἶνε ὅλοι οἱ δάσκαλοι· ζήτημα νά μείνουν ἑκατό πού νά ποῦν· Προτιμοῦμε νά γίνουμε λουστροί στήν πλατεῖα τῆς πόλεως, παρά νά κηρύττουμε ἀθεΐα. **Ὅλοι οἱ ἄλλοι, μέ ὄση εὐκολία χειροκροτοῦσαν πρωθυπουργούς, μέ τήν ἴδια εὐκολία θά χειροκροτοῦνε καί τόν ἀντίχριστο.** Θά τά δῆτε αὐτά. Συμφέρον καί μόνο συμφέρον εἶνε σήμερα οἱ ἄνθρωποι, καί τίποτε περισσότερο. Τέτοιοι εἶνε καί οἱ δάσκαλοι καί οἱ καθηγηταί καί οἱ ἀξιωματικοί, γιατί ὄχι καί οἱ παπάδες καί οἱ δεσποτάδες - δέν κάνω καμμία διάκρισι.

Δέν ἦρθε ἀκόμη ἡ ὥρα τοῦ ἀντιχρίστου· ὅταν θά ἔρθη, θά τό δοῦμε....

Διαμάντια ἄθραυστα εἶνε οἱ πραγματικοί Χριστιανοί....

Πότε θά ἀποκτήσῃ ἡ Ἐκκλησία μας τέτοιους ζωντανούς Χριστιανούς; Ἔτσι ἦταν οἱ πρῶτοι Χριστιανοί. Ὑπέφεραν ἀπό διωγμούς, ἀλλά δέν λύγιζαν. Γι' αὐτό τούς ἐπαινεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

«Ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τούς αἰῶνας»

Ἐάν ὑποθέσουμε ὅτι ὁ Χριστός ἔμενε στόν κόσμο καί συνέχιζε τή διδασκαλία του, δέν θά ἐφέροντο οἱ ἄνθρωποι εὐγενέστερα τῶν Ἰουδαίων. Ὅτι κάνανε οἱ Ἰουδαῖοι στό Χριστό, θά τό κάνανε καί οἱ ἄλλοι, εἰς οἵανδήποτε ἐποχή καί ἐάν ζοῦσε.

Αὐτά λοιπόν, πού θά ύφίστατο ὁ Χριστός ἐάν ἐξακολουθοῦσε νά βρίσκεται σωματικῶς στόν κόσμο, τά ύφίστανται οἱ Χριστιανοί. Γι' αὐτό λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «ἀναπληροῦμε τά παθήματα τοῦ Χριστοῦ». Κάθε Χριστιανός ἕνας μικρός Χριστός εἶνε. Καί ἀκριβῶς ἐπειδή εἶνε ἕνας μικρός Χριστός, διά τοῦτο διώκεται....

Τά μαρτύρια τῶν πρώτων αἰώνων καί τά μαρτύρια ἐπί τουρκοκρατίας ἦταν τρομερά. Ἐν σχέσει ὅμως μέ τούς νεότερους διωγμούς θά εἶνε μικρότερα. Σήμερα τά μέσα, πού μεταχειρίζονται οἱ διώκται, εἶνε ἐπιστημονικά καί ἡ ἐποπτεία εἶνε φοβερή. Τό δίκτυο τῆς κατασκοπείας εἶνε τρομερό. Τά πάντα ἐρευνοῦν καί ἐξετάζουν....

Προτιμότερο νά ἔχης ἕνα διαμάντι στό χέρι σου, παρά ἕνα βουνό ἀπό χαλίκια. Οἱ σημερινοί ἄνθρωποι πετοῦν τά διαμάντια, ἀπορρίπτουν τό Χριστό, καί κρατοῦν τά χαλίκια, κρατοῦν τίς ἁμαρτίες τους. Ἄνόνητε ἄνθρωπε, τί κάνεις; Τά χαλίκια, πού κρατᾶς, δέν ἔχουν ἀξία· τό διαμάντι ἔχει.

Ἄδάμαντες ἦταν τότε οἱ Χριστιανοί· σήμερα εἶνε χαλίκια ἄχρηστα. Ἀναστενάζουν οἱ ἄγγελοι, καί μόνο αὐτοί οἱ ψευτοχριστιανοί δέν ἀναστενάζουν· καί νομίζουν, ὅτι εἶνε καί οἱ καλύτεροι Χριστιανοί.

Οἱ Χριστιανοί τῆς Ρώμης

...Ἐπί Νέρωνος ἄρχισε ἀπηνής - ἀπηνέστατος διωγμός ἐναντίον τοῦ χριστιανισμοῦ, διότι ἡ Ῥώμη ἦτο καί τό κέντρον τῆς εἰδωλολατρίας. Ἐπί τοῦ Νέρωνος παρουσιάσθη αὐτό τό φαινόμενον μέ τούς διωγμούς, καί δημιουργήθηκαν αἱ κατακόμβαι. Ἦρθαν κατόπιν ἄλλοι βάρβαροι καί ἐκάλυψαν τίς κατακόμβες,

καί ἦταν ἄγνωστοι. Ὅπως ἡ Ἀμερική ἦταν ἄγνωστη καί ἡ ἀνακάλυψίς της ἀπό τόν Κολόμβο ἐδημιούργησε μέγαν σάλον, ἓνα παρόμοιον αἶσθημα αἰσθάνθη ἡ ἀνθρωπότης ὅταν ἠκούσθη ὅτι ἀνεκαλύφθησαν αἱ κατακόμβαι.

Διαχωρισμός (λατρεία ἐν μέσῳ διωγμῶν)

Ἔγιναν ἔρευνες μεγάλες ἐπιστημόνων. Οἱ κατακόμβες εἶνε κάτι φοβερόν. Ὅπως τό μυρμήγκι ζῆ κάτω ἀπό τή γῆ καί ἀνοίγει σήραγγες στά χωράφια, βαθειές, γιατί εἶνε πλασμένο νά ζῆ κατ' αὐτόν τόν τρόπο, ἔτσι οἱ Χριστιανοί τῶν πρώτων αἰώνων ἄνοιξαν στή γῆ σήραγγες μεγάλες, μήκους πολλῶν χιλιομέτρων, ἀπέραντες σήραγγες, καί ἐκεῖ μέσα ἐκινούντο σάν μυρμήγκια.

Εἶχαν χωριστῆ ἀπό τοὺς εἰδωλολάτρεις. Δέν μποροῦσαν πλέον νά ζήσουν μέσα στή Ῥώμη. Κατά τίς βραδινές ὥρες ἀπό τά διάφορα σημεῖα τῆς Ῥώμης οἱ Χριστιανοί κατέφευγαν καί εἰσῆρχοντο στίς κατακόμβες. Καμμιά φορά ἀνεκαλύπτοντο. Ἔχομε περιπτώσεις πού προδόται ὠδήγησαν τοὺς διώκτας τήν ὥρα κατά τήν ὁποία λειτουργοῦνταν μέσα στίς κατακόμβες οἱ Χριστιανοί, κοντά στά μνήματα τῶν ἡρώων καί τῶν μαρτύρων, καί ἔβαλαν φωτιά εἰς τάς εἰσόδους, ἐξαντλήθηκε ὁ ἀέρας, καί πέθαναν ὅλοι οἱ Χριστιανοί ἀπό ἀσφυξία. Ἔχομε καί τοιαῦτα μαρτύρια.

Ἦταν δέ φανερά ἡ πίστις ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων μέσα εἰς τάς κατακόμβας. Δέν ἐγράφετο ἐπάνω **στά μνήματα ἢ λέξις «ἀπέθανε», ἀλλά «ἐκοιμήθη»· «ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ»**. Δέν ὑπῆρχε μνήμα στό ὁποῖο νά μή γράφεται ἡ λέξις «ἐκοιμήθη». Θεωροῦσαν τόν θάνατο ὡς ἓναν ὕπνο. Εἶχανε πίστι, πιστεύανε εἰς τήν

πέραν τοῦ τάφου ζωὴ· καὶ εἶχανε μία τέτοια βεβαιότητα περί τῆς πέραν τοῦ τάφου ζωῆς, μεγάλη. Ἔγραφαν συνεχῶς παντοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἔνας κόσμος μεταφυσικός, φοβερὸς κόσμος, τρομερὸς κόσμος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Μέσα σ' αὐτόν ἐκινουῦντο δύο αἰῶνες. Τώρα ἐπισκέπτονται τίς κατακόμβες ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Εἶνε ἓνα θέαμα ἀξιοθέατον, μέ τὰ μαρτύρια τῶν πρώτων Χριστιανῶν....

Ἔμμεσος διωγμὸς - Πρέπει ν' ἀντιδράσουμε

Ἔμμεσος διωγμὸς εἶνε τὰ διατάγματα, πού βγάζουν συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως, διὰ τῶν ὁποίων προσπαθοῦν νά ἐξευτελίσουν τὴν Ἐκκλησία. Διατάσσουν καὶ ὀρίζουν ἄλλα πράγματα, τὰ ὁποῖα καταδικάζει ἡ Ἐκκλησία. Τὰ ἐγκωμιάζουν καὶ τὰ παρουσιάζουν ὡς ὠραῖα. Ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὸ γυμνισμό. Γυμνισμὸς δέν ὑπῆρχε ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα· ἄλλοῦ ἦταν. Ἐν τούτοις ὅμως, ὅταν πήγαμε ἐκεῖ στό ὑπουργεῖο νά διαμαρτυρηθοῦμε, εἶπαν ὅτι «Οἱ γυμνισταί εἶνε οἱ πλέον ἐνάρετοι ἄνθρωποι. Εἶνε ἠθικοὶ καὶ ἀνώτεροι ἄνθρωποι. Ἔχουν ἀνώτερο εἶδος πολιτισμοῦ...». Τό μαῦρο ἔγινε ἄσπρο, καὶ τό ἄσπρο μαῦρο. Φθάσαμε, λοιπόν, σ' αὐτὴ τὴν ἀμοραλιστικὴ κοινωνία.

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερον πολεμεῖται, πολεμεῖται ἐμμέσως. Πολεμεῖται ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Πολεμεῖται ἀπὸ ἀθέους καὶ ἀπίστους, πού ἔχουν κυριολεκτικῶς λύσσα... Ἔχουν συνεδριάσει οἱ κεφαλές τῶν ἀθέων καὶ ἀπίστων καὶ ἔχουν ἓνα σύνθημα· **«Γκρεμίστε τὴν Ἐκκλησία»**. Θέλουν νά γκρεμίσουν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ χρησιμοποιοῦνε ὅλα τὰ μέσα.

Πολεμεῖται ἡ Ἐκκλησία μας ἀπὸ ῥαδιοφώνου.

Πολεμείται από τηλεοράσεως. Πολεμείται από τās στήλας τών εφημερίδων. Πολεμείται από περιοδικά. Πολεμείται από φωτογραφίες. Πολεμείται από διάφορα κέντρα νυκτερινά. Πολεμείται συνεχώς καί άκαταπαύστως, καί προσπαθοῦν νά τή διαλύσουν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἰδρυτήν ὄχι ἄνθρωπον ἀλλά τόν Θεάνθρωπο, καί εἶνε γνωστό ὅτι «*πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς*» (Ματθ. 16, 18).

Ἡ Ἐκκλησία θά νικήσῃ διά τῆς συμβολῆς ὅλων μας. Καί ἐμεῖς ὡς στρατιῶται, ὡς πιστά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, δέν πρέπει νά ἀδιαφορήσωμε γιά τήν κατάστασιν αὐτή, ἀλλά νά δείξωμε ζωηρόν ἐνδιαφέρον....

Ἡ πολεμική αὐτή τοῦ κράτους πρὸς τήν Ἐκκλησία εἶνε ἔμμεσος· εἶνε διωγμός ὅλων ἐκείνων τών στοιχείων τά ὁποῖα ἀπαρτίζουν τήν Ὁρθοδοξία.

Δέν βλέπετε τώρα, πῶς τό κράτος ξευτελίζει τήν Ἐκκλησία; Μαζευτήκανε ὅλοι οἱ δεσποτάδες καί εἶπανε ὁμοφώνως· Ὅχι στό αὐτόματο διαζύγιο! Λόγια, λόγια χωρίς ἀντίκρουσμα. Ἐγώ ἔβλεπα καί καταλάβαινα πού θά πάῃ ἡ κατάστασις. Λοιπόν, φωνάζανε ὅλοι τους· Αὐτό τό διαζύγιο εἶνε ἀντιχριστιανικό, ἀντιχριστιανικό!... Οὐδείς ἐτόλμησε νά πῆ, ὅτι τό αὐτόματο διαζύγιο εἶνε χριστιανικό.

Ἦρθε κατόπιν τό συναινετικό διαζύγιο, ἀκόμα χειρότερο δηλαδή. Πάλι φωνές οἱ δεσποτάδες· Ἀντισυνταγματικό, ἀντισυνταγματικό τό συναινετικό!... Εἶνε ἀποφάσεις αὐτές, γραμμένες σέ ἐγκυκλίους, σέ φυλλάδια, σέ συλλαλητήρια στήν Ἑλλάδα, πού τό καταδικάζουν. Ὑστερα ἀπ' αὐτά ὅλα τά λόγια, ὕστερα ἀπό τίς φωνές αὐτές, τί κάνανε; Ἐρχεται ὁ εἰσαγγελέας, φέρνει τό αὐτόματο ἢ συναινετικό διαζύγιο, καί λέει· Δεσπότη ὑπόγραψε.

Καί υπογράφει ὁ δεσπότης ἀπό κάτω!

Ἐκκλησία; Ὁχι, νά μοῦ πῆτε ἂν ὑπάρχει ἐκκλησία πλέον. Τήν ὥρα πού υπογράφουν οἱ δεσποτάδες, υπογράφουν τήν καταδίκη τους. Πνευματική αὐτοτοκτονία εἶνε αὐτό.

Καί γιά μᾶς δέ βλέπετε τί κάνουν;

Τά ἔχουμε γράψει καί τά ἔχετε διαβάσει. Δύο φύλλα ἐξέδωκα, εἰς τά ὅποια φαίνονται εὐκρινῶς οἱ διαθέσεις τῶν κρατούντων, τῶν σημερινῶν κυβερνώντων, οἱ ὅποιοι ζητοῦν νά ἐξευτελίσουν τελείως τήν Ἐκκλησία. Θέλουν νά τήν ὑποτάξουν, νά γίνη ἡ Ἐκκλησία κρατική. Ἦδη εἶνε κρατική, ἀλλά θά γίνη ἀκόμα περισσότερο κρατική....

Λοιπόν, διωγμός ἐναντίον τῆς πίστεως, ἐναντίον τῶν πιστῶν, ἐναντίον τῶν δογμάτων, ἐναντίον τῆς ἠθικῆς, ἐναντίον ὅλων αὐτῶν. Δυστυχῶς δέν ὑπάρχει πνεῦμα ἀντιστάσεως καί ἀγωνιστικότητος, ἰδίως τῶν ἀρχιερέων καί τοῦ κλήρου....

Θά καταλάβουν τά ἰδρύματα καί θά σᾶς ἐκδιώξουν... (*)

Αὐτοί, λοιπόν, οἱ πλεονέκται καί οἱ φιλάργυροι καί ἄδικοι, οἱ ὅποιοι δέν γνωρίζουν οὔτε πρόσφορα οὔτε θυσία οὔτε τίποτα, ἔχουν τέτοιο μῖσος γιά τά χριστιανικά ἰδρύματα, πού δέν ἀποκλείεται νά ἔρθουν μία ὥραία πρωῖα ἐδῶ πέρα καί ὅπου ἄλλοῦ ὑπάρχουν

* Τά λόγια αὐτά λέχθηκαν στίς 10-5-1983. Εἴκοσι χρόνια μετὰ, στίς 4-12-2003, τό μαθητικό οἰκοτροφεῖο τοῦ συλλόγου «40 Μάρτυρες» Κοζάνης, πού προστάτευσε ἑκατοντάδες πτωχά παιδιά καί τά βοήθησε νά σπουδάσουν, ἔκλεισε βιαίως, μέ τήν πρόχειρη διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων....

κέντρα χριστιανικά σ' όλη τήν Έλλάδα, νά χτυπήσουν τήν πόρτα καί νά ποϋν·

–Εΐμαστε αντιπρόσωποι, εΐμεθα εξουσία....

Καί θά γίνη αϋτό καθ' άπασαν τήν Έλλάδα· θά εκκενωθϋν όλα αϋτά τά ιδρύματα. Κόποι, μόχθοι, εργασία, κέντρα πνευματικά, πού άκούγονταν ψαλμωδΐαι πρός τόν Θεόν καί υμνοι καί ήτανε κέντρα λατρείας κ.λπ., όλα αϋτά θά κλείσουν διά μιᾶς(*)....

Νά έτοιμαζόμεθα γιά εκκλησία κατακομβϋν

Ή, φεύγουμε κ' έμεΐς άπό τό σχήμα αϋτό τής Έκκλησίας, πού άπελαμβάναμε ώρισμένα προνόμια σέ ώρισμένης έποχάς καί εΐχε μερική έλευθερία. Φεύγουμε πλέον άπό τό σχήμα αϋτό τής Έκκλησίας, καί μπαΐνομε στό σχήμα τϋν κατακομβϋν.

Τότε πλέον, όχι μόνο τροπικϋς, άλλά καί τοπικϋς θά χωριστοϋμε. Καί ή Έκκλησία θά διωχθῆ· καί οί ναοΐ θά κλείσουν, όν τρόπον έχουν κλείσει στην Άλβανία καί σέ άλλα μέρη.

Διωγμός. Φαΐνονται αϋτά άπίστευτα· άλλά όλες οί ένδειξεις φανερώνουν, ότι εκεί βαΐνομε. Λοιπόν, πρέπει κ' έμεΐς νά προετοιμάσωμε τόν έαυτό μας διά Έκκλησίαν κατακομβϋν....

* Αϋτό συνέβη στό ίδρυμα «40 Μάρτυρες» Κοζάνης, όπου έγινε βιαΐά άναγκαστική έξωσι. Στίς 4-12-2003 έσπασαν τήν πόρτα τοϋ οΐκοτροφείου, παρουσία δικαστικοϋ έπιμελητοϋ, τήν ώρα πού οί μαθήτριες ήταν στό σχολείο, καί άνάγκασαν τήν διευθύντρια, πού επί 25 έτη έμεινε μέσα στό Οΐκοτροφείο, μαζί μέ τήν βοηθό της γυμνάστρια Δήμητρα Χλιαρά νά έγκαταλείψουν τό οΐκοτροφείο... Ή τοπική δικαιοσύνη έκανε στραβά μάτια καί κάλυψε τήν άπάτη. Οί καταγγελΐες, πού έγιναν έπωνύμως, καί ό γραφολογικός έλεγχος μπῆκαν στό άρχείο.

Γεννᾶται λοιπόν τό ἐρώτημα: **ἐμεῖς εἴμεθα προετοιμασμένοι γιά ἕνα τέτοιο διωγμό;** Ἔχομε ἐμεῖς τό θάρρος καί τήν αὐταπάρνησιν τοῦ μάρτυρος ἐκείνου, πού ἄκουε νά πλησιάζη τό μούγκρισμα τῶν λεόντων καί ἔλεγε: «Νά, ἀκούεται ἡ σάλπιγξ, ἀκούεται ἡ σάλπιγγα πού μέ καλεῖ»; Ἔχομε ἐμεῖς τέτοια αὐταπάρνησι καί θυσία; Ἐμεῖς οἱ ὕλικοί, οἱ γήινοι ἄνθρωποι, μποροῦμε νά φτάσουμε σ' αὐτό τό σημεῖο, πού ἔφτασαν ὅλοι αὐτοί οἱ ἥρωες;....

Πόσοι θά μείνουν;

Γεννᾶται λοιπόν τό ἐρώτημα: ἐμεῖς εἴμεθα προετοιμασμένοι γιά μία τοιαύτη Ἐκκλησία; **Ὅταν πέση τό κόσκινο τοῦ διωγμοῦ, ὅπως στήν Ἀλβανία καί σέ ἄλλες χῶρες, πόσοι θά μείνουμε;....**

Ὅταν ἀρχίση ὁ διωγμός, ἀπό τίς ὀγδόντα - ἑκατό πού εἶστε ἐδῶ, -νά μή σᾶς φανῆ παράξενο- ζήτημα ἂν μείνετε δέκα· πέντε ἂν μείνετε. Θά φύγουν. Θά τά δῆτε αὐτά. Ἐγώ δέ θά ζῶ πλέον γιά νά δῶ αὐτά τά τραγικά γεγονότα....

Λοιπόν, **μή νομίζετε ὅτι στό Θαβώρ θά περάσετε ὅλη σας τή ζωή. Θά ῥθῃ ἡ ἐγκατάλειψις καί ὁ διωγμός. Καί θά πεινάσωμε καί θά γυμνητεύσωμε, τά πάντα θά ὑποστοῦμε γιά τό Χριστό. Θά ἔχομε ἐμεῖς τόν ἡρωϊσμόν τῶν μαρτύρων αὐτῶν; Τότε θά παρουσιασθοῦν καί νέοι νεομάρτυρες....**

Τώρα ἐμεῖς πήγαμε στήν ἐκκλησία, λειτουργηθήκαμε, ἀκούσαμε τό Εὐαγγέλιο καί τό κήρυγμα, καί ἐπιστρέψαμε στά σπίτια μας ὑπό ἐλεύθερον ἥλιον τέλος πάντων, μολονότι ἔμμεσος εἶνε ὁ διωγμός ἐναντίον τῶν ἰδεῶν τοῦ Εὐαγγελίου. **Μετά θ' ἀρχίση καί ὁ**

ἄμεσος διωγμός. Πᾶς Χριστιανός θά καταδιώκεται, ἀκόμα καί τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ ἂν θά κάνη.

Δέν τά λέγω αὐτά διά νά σᾶς σκορπίσω τήν ἀπογοήτευσί. Σᾶς τά λέω, γιατί εἶνε καθρέφτης αὐτός, εἰς τόν ὁποῖο καθρεφτιζόμεθα, γιά νά φθάσωμε καί ἐμεῖς στά ὕψη τῶν ἀγίων· ἀλλά καί γιατί πρέπει νά ξέρετε τήν ἀλήθεια....

Ἄδελφοί, «*ἐσχάτη ὥρα ἐστίν*» (Α΄ Ἰωάν. 2, 18). Ἄπό τό ὑπερέραν, ὅπου ἀναπαύονται οἱ ἥρωες καί οἱ μάρτυρες τῆς φυλῆς μας, ἀκούεται φωνή·

Δενμεμέληδες Ἑλληνας καί Ἑλληνίδες, διατί κοιμᾶσθε; Διατί ζῆτε ἀδιάφοροι καί ἀναίσθητοι; Ἐάν πιάση φωτιά εἰς τό σπίτι σας, δέν μένετε ἀδιάφοροι, ἀλλά σπεύδετε νά διασώσετε ὅ,τι προλάβετε ἀπό τήν ὑλικήν σας περιουσίαν. Ἄλλ' ἰδοῦ τώρα μία πυρκαϊά ἀπέριως φοβερωτέρα τῆς ὑλικῆς, πυρκαϊά πού καθημερινῶς προσλαμβάνει μεγαλυτέρας διαστάσεις καί ἐντείνεται καί ἐπεκτείνεται σφοδρότατα καί ἀπειλεῖ ἠθικῶς καί θρησκευτικῶς νά πυρπολήσῃ τό πᾶν. Ὁ εὐλογημένος αὐτός πνευματικός οἶκος πού λέγεται ὀρθόδοξος Ἑλλάς, κόποι αἰῶνων, κινδυνεύει νά γίνῃ παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Ἐμπρός εἰς τό φρικτόν αὐτό θέαμα θά μείνετε ἀδιάφοροι; Δέν πρέπει νά μείνετε ἀδιάφοροι. Καιρός νά ἐγερθῆτε ἐκ τοῦ πνευματικοῦ ληθάργου, νά ἐξεγερθῆτε καί νά πολεμήσετε μέ τά νόμιμα μέσα πού παρέχει τό φιλελεύθερον καί δημοκρατικόν πολίτευμα τῆς πατρίδος, μέ τήν φωνήν σας. Μέ πίστιν ἀκατάβλητον ἀγωνισθῆτε, ἀγωνισθῆτε μέ ἐπιμονήν καί μέ σύστημα. Καί τότε νά εἴσθε βέβαιοι, ὅτι οἱ δαίμονες τῆς κολάσεως, ὁποιονδήποτε χρῶμα καί ἂν ἔχουν, θά ἐξαφανισθοῦν, καί ἡ Ἑλλάς θά παραμείνῃ χώρα Ὀρθοδοξίας.

Τελευταῖο ὄπλο τοῦ σατανᾶ

Ὁ Χριστοφόρος ὁ Καλύβας, ἓνας ἐπιστήθιος φίλος μου, σπουδαία φυσιογνωμία, ἱστορική φυσιογνωμία, μοῦ ἔλεγε πρό ἐτῶν πού συζητούσαμε:

«Ρέ Αἰγουστίνε, δέν κατάλαβες τί θά γίνη; Ὁ σατανᾶς μετεχειρίσθη ὅλα τά μέσα γιά νά διαλύση τήν Ἐκκλησία. Θά μεταχειριστῆ εἰς τούς ἔσχατους καιρούς καί ἓνα τελευταῖο ὄπλο. Θά ντύση παπάδες καί δεσποτάδες πρόσωπα τῆς ἐξουσίας του· θά τούς φορέση ἐγκόλπια καί θά τούς δώση πατερίτσες. Καί διά μέσου αὐτῶν τῶν ἀρχιερέων θά διαλύση τήν Ἐκκλησία».

Ὁ σατανᾶς θά ἐμφανισθῆ μέ ράσα, μέ ἄμφια, μέ πατερίτσες καί μπαστοῦνες!

Τί θά δοῦν τά μάτια μας....

Ὁ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός πάλεψε μέ τό μεγάλο θηρίο, τόν πάπα, πού τόσα χρόνια βασανίζει τόν κόσμο. Καί τώρα στά χρόνια μας –τί θά δοῦνε τά ματάκια μας..., προτιμότερο νά μᾶς πάρη ὁ Θεός ἀπό τόν κόσμο τοῦτο, παρά νά δοῦμε τίς κακές ἡμέρες πού ἔρχονται– κακά σημάδια ἔχομε. Ἄς γλεντᾶνε, ἄς διασκεδάζουν, ἄς βγάξουν τά μάτια τους ἔρχεται ἡ ὀργή τοῦ Θεοῦ. Χειρότερη ἀπό ἐκείνη πού ζήσαμε τό 1940. Θυμᾶστε τήν πεῖνα, θυμᾶστε τή δυστυχία, θυμᾶστε τή σκλαβιά; Θυμᾶστε αὐτά πού ζήσαμε ὅλοι ὅσοι μείναμε πιστοί στήν πατρίδα καί τήν Ἐκκλησία; Ἐρχονται πάλι τέτοιες ἡμέρες.

Θεολόγοι, παπάδες, δεσποτάδες, πατριαρχάδες μᾶς λένε νά πᾶμε νά προσκυνήσουμε τόν πάπα. Πέφτουμε ἀπό τό θρόνο, μά τόν πάπα δέν τόν προσκυνᾶ-

με. Καί τρεῖς μητροπόλεις, τῆς Ἐλευθερουπόλεως τῆς Φλωρίνης καί τῆς Παραμυθιάς, παύσαμε τό μνημόσυνο τοῦ πατριάρχου Ἀθηναγόρα. Γιατί; Θέλει μέ τό ζόρι νά μᾶς κάνη φράγκους. Δέν θά γίνουμε φράγκοι. Τό γράψαμε στόν Ἀθηναγόρα· εἴμεθα ἔτοιμοι καί τό θρόνο καί τή ζωή μας νά χάσωμε, παρά νά προσκυνήσωμε τόν πάπα. Ἔρχονται τέτοιες κακές ἡμέρες· ὅλοι θέλουν νά πᾶμε στόν πάπα.

Ἐγώ νομίζω, ὅτι πρέπει νά μείνουμε ὀρθόδοξοι. Ὁρθόδοξοι ὅπως καί οἱ πατέρες μας, ὀρθόδοξοι ὅπως γενεαί γενεῶν, ὅπως φωνάζει ὀλόκληρος ἡ Ἱστορία. Εἴμαστε παιδιά τῶν προμάχων τῆς Ὁρθοδοξίας, τοῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καί τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, εἴμεθα παιδιά τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἴμεθα παιδιά τοῦ ἁγίου Δημητρίου, εἴμεθα παιδιά τῆς Ὁρθοδοξίας, καί κανεῖς μας, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, δέν θά τήν ἀρνηθῆ.

Ἄς παρακαλέσωμε τόν Θεό, νά μᾶς κρατήσῃ ὅλους ἐνωμένους, πιστούς εἰς τήν ἁγία μας Ὁρθοδοξία, τῆς ὁποίας τό κάλλος εἶνε ἀμήχανον καί ἡ δόξα εἶνε ἀπερίγραπτος.

Γνωρίσματα ὀρθόδοξου κληρικοῦ

Ἀγαπητοί, πρέπει νά ὁμολογήσωμε μιά πικρά ἀλήθεια. Οἱ πιστοί, πού ἀγωνίζονται γιά νά κρατήσουν τήν Ὁρθοδοξία, εἶνε ὀλίγοι. Τό ρεῦμα τό μεγάλο καί τά ἀπέραντο εἶνε ἐκεῖνοι πού σιγά - σιγά ἔχουν ἀπομακρυνθῆ ἀπό τήν ὀρθόδοξο πίστι.

Θά πῶ ἓνα λόγο, πού ποτέ δέν τόν εἶπα. Θά τόν πῆτε ἐγωϊστικό, ἀλλά σᾶς δίνω μία ζυγαριά, γιά νά ζυγίσετε παπάδες, δεσποτάδες καί ὅλο τόν κληρο καί ὅλους τοὺς θεολόγους. Ἡ ζυγαριά αὐτή ποιά εἶνε; Ποιό

εἶνε τό γνώρισμα τοῦ παπᾶ; Νά μαζεύη πρόσφορα; Νά κἀνη ὠραῖες ἀκολουθίες; Νά κηρύττη χαριτωμένα καί νά χρηστολογῇ ἀπό τοῦ ἄμβωνος καί νά δακρῦζουν τά μάτια μερικῶν δεσποινारीων γιά τούς στοχαστικούς του λογισμούς; Ποιό εἶνε τό γνώρισμα τοῦ παπᾶ καί τοῦ δεσπότη σ' αὐτά τά δύσκολα χρόνια;

Τό γνώρισμα τοῦ δεσπότη καί τοῦ παπᾶ εἶνε ἡ μαχητικότης, ἡ παρρησία. Εἶνε ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι *«Οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται»* (Β' Τιμ. 3, 12). *Ἄν δῆτε παπᾶ, ἄν δῆτε θεολόγο, ἄν δῆτε μητροπολίτη καί ἀρχιεπίσκοπο, πού δέν διώκεται, ἀλλ' ἀπολαύει τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐκτιμήσεως ὄλων, τότε ἔχει ἐφαρμογή ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ «Οὐαί ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι»* (Λουκ. 6, 26)· νά ξέρετε πολὺ καλά, ὅτι αὐτός δέν βαδίζει καλῶς. Ἡ ἄν λέγεται ὀρθόδοξος καί δέν θέλῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ τό ρεῦμα, τὴν χιονοστοιβάδα αὐτὴ πού κατέρχεται γιά νά διαλύσῃ τόν κόσμο. Ὁ παπᾶς ὁ ὀρθόδοξος πάει κόντρα μέ τά ρεύματα. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἓνας ἦτο, ἀλλά κράτησε στοὺς ὤμους του ὡς Ἀτλας ὀλόκληρη τὴν Ὀρθοδοξία. Ὁ Μᾶρκος ὁ Εὐγενικός ἓνας ἦτο, ἀλλά κράτησε στά χέρια του ὀλόκληρη τὴν Ὀρθοδοξία. Ὁ ἱερός Φώτιος τά ἴδια. Ὀλίγοι εἶνε, ἀλλὰ δέν νικάει κανεὶς μέ τά νούμερα, νικάει μέ τὴν πίστι. Γιατί ὅσο ἀξίζει ἓνας πιστός παπᾶς, ὅσο ἀξίζει ἓνας πιστός ἐπίσκοπος, ὅσο ἀξίζει ἓνας πιστός ἀρχιεπίσκοπος, ὅσο ἀξίζει ἓνας λαϊκός καί μία γυναίκα, δέν ἀξίζει ὀλόκληρος ὁ ντουνιαῖς. Λοιπὸν νά μὴ πτοούμεθα, διότι γίνεται αὐτὴ ἡ προδοσία τῆς πίστεώς μας δεξιά καί ἀριστερά....

Ὅσοι ἀγαπᾶτε τό Χριστό, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὴν Ἐκκλησία, ἔχουμε τὴν Παναγία μαζί μας, ἔχουμε μαζί μέ ὄλους ἐκείνους πού ἀγωνίστηκαν καί ἀγωνίζονται γιά

τήν ὀρθόδοξο πίστι μας. Ὅσοι εἶνε μέ τό διάβολο, νά κάτσουν κάτω, νά κλείσουν τά στόματά τους. Διότι διάβολος εἶνε ἡ δειλία των, διάβολος εἶνε ἡ δελεαστικότητα των, διάβολος τά ἐπιχειρήματά των, πού ζητοῦν νά ψυχράνουν μία χούφτα ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι βασανίζονται καί τυραννοῦνται καί διώκονται γιά τήν πίστι τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἐμεῖς ἔχομεν ἀνέκαθεν ὡς σύνθημα τόν ὄρκο τῶν ἐφήβων τῶν Ἀθηνῶν. Τά παλληκάρια τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐπάνω ἀπό τήν Ἀκρόπολι ὠρkiζόταν καί λέγανε· «*Ἦ μόνος ἤ μετ' ἄλλων τά ὄσια καί ἱερά ὑπερασπιῶ*». Καί ἐγώ, μικρός στρατιώτης, τό δηλώνω παρρησία· Ἦ μόνος ἤ μετ' ἄλλων τά ὄσια καί ἱερά τῆς πίστεως θά τά ὑπερασπίσω μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου. Κ' ἐσεῖς, ἀντί χειροκροτημάτων ματαίων, τά ὅποια οὐδέν λέγουν, ἀντί ἐπαίνων, νά προσευχηθῆτε πολύ. **Γιατί οἱ ὀρθόδοξοι ἔμειναν ὀλίγοι, καί ἡ μάχη ἐπεκτείνεται, καί θά βρεθῶμεν πρό νέων γεγονότων. Ὅχι μόνο στήν μικρά μας Ἑλλάδα, ἀλλά καί εἰς ὅλα τά πλάτη καί τά μήκη τῆς γῆς ὁ ἔωσφόρος ἔχει ἐκστρατεύσει, καί λυσσάει γιά νά ξερριζώση μέσα ἀπό τά στήθη τῶν ἀνθρώπων τήν ὀρθόδοξο πίστι....**

Ἦσχατοι χρόνοι

Τό τέλος τοῦ κόσμου λέει ὁ Χριστός ὅτι θά εἶνε «*ὡσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε*» (Ματθ. 24, 37). Καί οἱ ἡμέρες μας εἶνε ὅπως αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε. Διότι ἔχομε ξεκλίνει, καί πρέπει νά περιμένωμε τό τέλος τοῦ Νῶε. Δέν τό λέω ἐγώ, ὁ ἐπίσκοπος Φλωρίνης ὁ δῆθεν ἀύστηρός· τό λένε ἄλλα στόματα, ἔγκυρα, πολιτικῶν καί ἐπιστημόνων, ἀνδρῶν διαπρεπῶν Ἀμερικῆς καί Ῥωσίας· αὐτοί προβλέπουν, ὅτι εἴμεθα ἐγγύς θυέλλης....

Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου κρέμεται ἀπό μία κλωστή. Κόσμε, γλέντα, διασκεδάζε, ὀργιάζε, μοίχευε, μάζεψε... Ἐπάνω ἀπό τὰ κεφάλια μας κρέμεται ἡ σπάθη τοῦ Δαμοκλέους. **Ἀπό μία κλωστή κρέμεται ἡ εἰρήνη καί ἐάν αὐτή κοπῆ, οὐαί τῷ κόσμῳ.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον τόν κόσμον σου. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ζοῦμε σέ μία ἐποχή ἀμαρτωλή, σέ μία ἐποχή τραγική, σέ μία ἐποχή ἀποστασίας ἀπό τόν Θεό· ζοῦμε σέ μία ἐποχή μεγάλης διαφθορᾶς καί ἀπιστίας. Ποτέ μά ποτέ ἡ ἀνθρωπότης δέν ἐβλασφήμησε καί δέν ἐγκλημάτησε ὅπως στίς ἡμέρες μας. Ποτέ δέν ἐνεύθησαν μικροί καί μεγάλοι ὅπως ψεύδονται χυδαίως σήμερα. Ποτέ ἡ ἀνθρωπότης δέν ἐξέκλινε ἐκ τῆς τροχιάς τῆς ἠθικῆς ὅπως ἐπί τῶν ἡμερῶν μας. Οἱ ἡμέρες μας εἶνε ὅπως προφήτευσε ὁ Χριστός. Διαβάστε τό Εὐαγγέλιο, γιά νά δῆτε τί λέει· τό τέλος τοῦ κόσμου θά εἶνε *«ὡσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε»*.

Θεέ μου Θεέ μου, ὁποία ἐκπλήρωσις τῆς προφητείας!

Νά ἀναστήσουμε τά πρότυπα τῶν ἁγίων

Θά μπορέσωμεν ἐμεῖς στήν ἐποχή μας νά ἀνανεώσουμε τίς θυσίες τῶν μαρτύρων;

Νά ἀναστήσουμε τή Φαβιόλα, νά ἀναστήσουμε ὅλα τὰ ἥρωικά ἐκεῖνα πρότυπα τῶν μαρτύρων, διά νά ποῦμε κ' ἐμεῖς, ὅτι ὁ Χριστός δέν ἔζησε μόνο τήν ἐποχή τῆς Φαβιόλας καί τῶν ἄλλων μαρτύρων, ἀλλά ὅτι ζῆ καί βασιλεύει εἰς τούς αἰῶνας· ἀμήν.

Θά μείνουμε στήν πίστι;

Λέμε τώρα ὅτι πιστεύουμε, ὅτι εἴμεθα Χριστιανοί· ἄν παρουσιασθῆ διωγμός, ὅπως παρουσιάστηκε στήν περίπτωσι τῆς ἁγίας Φιλοθέης (τῆς Ἀθηναίας) καί τῶν ἄλλων μαρτύρων, τί θά κάνουμε;

Τώρα ἔχομε κάποια ἐλευθερία· ἄν συμβῆ καί σ' ἐμᾶς αὐτό πού παρουσιάστηκε στήν Ἀλμπάνια, πού δέν ἐπιτρέπεται οὔτε σταυρό νά κάνουνε, ἄραγε θά σταθοῦμε, θά μείνουμε σταθεροί καί ἀκλόνητοι;

Νά ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, ἄν μᾶς καλέσουν κ' ἐμᾶς ὅπως ἐκάλεσαν τούς μάρτυρας καί ζητήσουν τή μαρτυρία τῆς πίστεώς μας, θά τήν δώσωμε ἢ θά ἀρνηθοῦμε καί θά γίνουμε λιποτάκται;

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει τά πρόσωπα τῶν μαρτύρων, ἀλλά δέν ἀναφέρει τά πρόσωπα τῶν λιποτακτῶν, πού εἶνε πολύ περισσότερα... Νά ἐξετάσουμε καί νά ἐρευνησοῦμε τόν ἑαυτό μας ἐάν θά ἀντέξουμε σ' ἕναν διωγμό. Μποροῦμε ἐμεῖς νά ἀντέξωμε τά μαρτύρια, τά ὁποῖα ὑπέστη ἡ ἁγία Φιλοθέη; Ἔχομε διάθεσι;

Πρέπει νά διαθέσουμε τόν ἑαυτό μας γιά τό μαρτύριο. Νά εἴμεθα ἔτοιμοι. Νά προετοιμάσουμε τόν ἑαυτό μας διά τέτοια σκληράν ἡμέρα, ἢ ὁποῖα ἔρχεται. Ἐάν ἔρθῃ τέτοιο καθεστώς ἄθεο, καί μόνο νά συγκεντρωθοῦμε ἐδῶ πέρα θά ἀπαγορευέται. Δέ θά μποροῦμε νά κάνουμε συγκεντρώσεις, πού κάνουμε τώρα, δέ θά μποροῦμε νά κάνουμε κατασκηνώσεις, δέ θά μποροῦμε νά ἔχομε οἰκοτροφεία, δέ θά μποροῦμε νά ἐκκλησιαζώμεθα, δέ θά μποροῦμε νά ἔχομε τίποτα ἀπολύτως. Θά πᾶμε τότε στήν ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν, θά πᾶμε στήν ἐποχή τῆς τουρκοκρατίας, πού κρυφά τελοῦσαν τά μυστήρια. Σέ τέτοια περίοδο πηγαίνουμε.

Ὁ Θεός νά βάλῃ τό χέρι του καί νά δώσῃ «λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ» (Ψαλμ. 110, 9).

Πῶς θά γίνουμε ζωντανοί Χριστιανοί

Λοιπόν πρέπει νά προετοιμάσουμε τόν ἑαυτό μας. Ἀλλά φαίνεται ὅτι εἶνε καί ἐκ Θεοῦ γεγραμμένα αὐτά νά συμβοῦν, διότι πέσαμε σέ μιά ἀδράνεια ὅλοι μας. Πέρασαμε σέ μιά κατάστασι χλιαρότητος, εἴμεθα χλιαροί Χριστιανοί, δέν εἴμεθα θερμοί καί ζωντανοί Χριστιανοί. Λέμε λέμε λέμε, ἀλλά δέν ἔχομεν ἔργα, δέν ἔχομεν ἀρετάς, ὁποίας εἶχαν οἱ ἅγιοι. Ὁρθῶς ἐλέχθη, ὅτι ὁ χριστιανισμός εἶνε δένδρο τό ὁποῖο ἐφύτευσε ὁ Θεός, ἐφύτευσε ἡ ἅγια Τριάδα· καί πᾶν δένδρον τό ὁποῖο φυτεύει ὁ Θεός δέν ξερριζώνεται. Θά προσπαθήσῃ βέβαια ἡ ἀθεΐα νά τό ξερριζώσῃ τό δένδρο αὐτό, θά καταβάλλῃ μεγάλη προσπάθεια, ἀλλά παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς των δέν θά ξερριζωθῇ τό δένδρο αὐτό. Ἐμεῖς βέβαια οἱ Χριστιανοί, πού ἀνήκομεν στό δένδρο αὐτό, παρουσιάζουμε μιά ξηρότητα, ἔχομε πολλά ξηράδια· καί ἔχομεν ἀνάγκη κλαδέματος, πρέπει νά τό ὑποστοῦμε. Ὅπως εἶπα καί ἄλλοτε, σήμερα τό δένδρο τῆς χριστιανοσύνης παρουσιάζεται μαραμμένο, καί ἔχει ἀνάγκη ζωογονήσεως. Τό δένδρο τό φυσικό, γιά νά ζωογονηθῇ, ἔχει ἀνάγκη ἀπό πότισμα καί κλάδεμα. **Τό δένδρο τῆς χριστιανοσύνης, γιά νά ζωντανέψῃ, νά βγάλῃ ἀνθούς καρπούς καί φύλλα, ἔχει ἀνάγκη δύο πραγμάτων· ἀπό τά δάκρυα τῶν μετανοούντων, ὅλων τῶν μετανοούντων, καί ἀπό τά αἵματα τῶν μαρτύρων.**

Ἰσόβιο μαρτύριο

Ἔχομε κ' ἐμεῖς νά πολεμήσουμε ἐναντίον τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. Ἄς ὑπομείνωμε λοιπόν αὐτό τό μαρτύριο. Καί τό μαρτύριο ἔχει βαθμούς. Ἀρχίζομεν ἀπό τό ἕνα καί φτάνομε μέχρι τό χίλια. Νά προσέχωμε νά ἀυξάνη ἢ διάθεσι πρὸς τό μαρτύριο, γιά νά ζωντανέψη τό δένδρο τῆς Ἐκκλησίας, πού στίς μέρες μας παρουσιάζει μία ξήρανσι. Τό δένδρο αὐτό πού φαίνεται ξηραμένο, ἀλλά ἡ ῥίζα του διατηρεῖται ζωντανή, ἔχει ἀνάγκη ἀπό τά αἵματα τῶν μαρτύρων καί ἀπό τά δάκρυα τῶν μετανοούντων.

Ἄς παρακαλέσωμε τό Θεό, καί δάκρυ νά μᾶς δώση γιά νά θρηνοῦμε γιά τ' ἁμαρτήματά μας, καί διάθεσι μαρτυρίου νά μᾶς δώση, καί –ἐάν παρουσιαστῆ περιπτώσι ἐξωτερικοῦ μαρτυρίου– νά εἴμεθα ἔτοιμοι, ἀφοῦ προηγουμένως θά ἔχομε προπαρασκευασθῆ ἐσωτερικῶς, γιά νά ζήσωμε καί τό στιγμιαῖο μαρτύριο, τό μαρτύριο τοῦ αἵματος, πού εἶνε ἀποκορύφωσις.

Ἐτοιμασθῆτε γιά μαρτύριο

...Προετοιμασθῆτε γιά μαρτύρια, γιά ἐκκλησία κατακομβῶν....

Ἐμεῖς τά ζήσαμε αὐτά, δέν εἶνε λόγια· βρεθήκαμε σέ τέτοια κατάστασι, πού δέν εἶχαμε οὔτε ὀβολόν, οὔτε δραχμή στήν τσέπη μας· οὔτε τροφή εἶχαμε, τίποτε δέν εἶχαμε, καί τί ἔγινε; «Ὡς μηδέν ἔχοντες καί πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. 6, 10).

Ἔχω πείσει τόν ἑαυτό μου, εἴτε μετ' ἄλλων εἴτε μόνος, νά ὑπερασπίσω τά ὄσια καί ἱερά.

* * *

**Ἐκ τῆς ἐμῆς μεγάλης πράξης ὁ Θεός, καί γιά
μεγάλα πράγματα πλασθήκαμε. Ἐάν ἔχωμε «πίστιν ὡς
κόκκον σινάπεως» (Ματθ. 17, 20· Λουκ. 17, 6), θά μᾶς
δώσῃ δύναμι ὁ Θεός.**

**Ὅταν σκεφθῆ κανεῖς τί ἦταν οἱ μαθηταί, σέ πιάνει
ἴλιγγος. Ἦταν δώδεκα ψαράδες ἀλλά ἄλλαξαν τόν κό-
σμο ὅλο. Δός μου τοιοῦτους ἐργάτας, νά σείσω τήν οἰ-
κουμένη.**

Αὐτό εἶνε ζήτημα πίστεως.

Ἐν μέσῳ σκορπίων εἴμεθα

Διάβασα προχθές στόν Ἰεζεκιήλ, ὅτι τόν ἔστειλε
ὁ Θεός «ἐν μέσῳ σκορπίων» (Ἰεζ. 2, 6).

Τώρα ἡ κοινωνία μας ἔχει φοβερούς «σκορπιούς»
πού σέ κεντοῦν, μέ συκοφαντίες καί διαβολές... «Ἐν
μέσῳ σκορπίων» εἴμεθα. Καί αὐτός πού σήμερα φαί-
νεται ὅτι τάχατες σ' ἀκούει, ἄν δέν κάνῃς τό θέλημά
του πού ζητᾶ, δέν τό ἔχει σέ τίποτε αὔριο νά γίνῃ
σκορπιός καί νά σέ κεντᾶ....

Εἶνε μιά προφητεία ἀρχαία· μοῦ τήν ὑπενθύμισε ἕ-
νας Ἀγιορείτης μοναχός ὅταν ἔγινε ἐπίσκοπος. «Γί-
νεσαι ἐπίσκοπος», μοῦ εἶπε, «σέ μιά ἐποχή, πού οἱ
ποιμένες, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ ἐφημέριοι, οἱ παπάδες καί
ὅλοι αὐτοί, θά γίνουν λύκοι καί θά κατασπαράξουν τό
ποίμνιο, καί τά πρόβατα θά γίνουν κι αὐτά λύκοι καί
θά φᾶνε τούς ποιμένας». Σ' αὐτή τήν ἐποχή βρισκόμε-
θα. Καί σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα παρατηρεῖται τό ἐξῆς
φαινόμενο. Ἐναν κακόν ἐπίσκοπο, ἀδιάφορο τελείως,
πού οὔτε κηρύττει οὔτε διδάσκει οὔτε νουθετεῖ, δέν
τόν πειράζουν· εἶνε φίλος των. Ἐχουν βάλει στό πρό-
γραμμα τους, σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, νά ρίξουν τούς κα-
λούς ἐπισκόπους, τούς δραστηρίους, αὐτούς πού κά-

πως κινούνται, κάπως εργάζονται, όχι βέβαια στά ὕψη τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά κάπως παρουσιάζουν μιὰ ἐργασία, εἴτε κατηχητικά σχολεῖα εἴτε κήρυγμα εἴτε τίποτε ἄλλο. Τό σύνθημά τους εἶνε, **νά γκρεμίσουν τήν ἐκκλησία.** Καί βάλλονται αὐτοί· τρομερά βάλλονται. Μεταξύ τῶν ἄλλων ὄπλων, τά ὁποῖα μεταχειρίζονται, εἶνε ἡ συκοφαντία καί ἡ διαβολή, ἄνευ προηγουμένου....

Διερχόμεθα μιὰ κρίσι μεγάλη. *«Πατάξω τόν ποιμένα, καί διασκορπισθήσονται τά πρόβατα τῆς ποιμνῆς»* (βλ. Ζαχ. 13, 7· Ματθ. 26, 31).

Καί τό ἄλλο· Θά ἔρθη ἐποχή πού οἱ ἄνθρωποι θά ποιμαίνουν τόν ἑαυτό τους (βλ. Ἰούδ. 12)....

Συμβουλές τοῦ ἀποστόλου Παύλου στούς Χριστιανούς

Ἡ Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου παρουσιάζει κάτι τό ιδιαίτερο. Ὅμιλεῖ περὶ ἀντιχρίστου. Σέ κάθε ἐποχή ὑπάρχουν ἀντίχριστοι καί αὐτοί εἶνε πολλοί. Ἀλλά θά ἔρθη καί ὁ κατ' ἐξοχήν ἀντίχριστος. Θά παρουσιαστῆ δηλαδή ἓνας ἄνθρωπος, πού θά εἶνε ἡ ἐνσάρκωσι τοῦ σατανᾶ. Θά ἔχη τεραστία δύναμι καί θά δημιουργήσῃ ἓνα χάος στόν κόσμον. Θά δημιουργήσῃ μιὰ πλήρη ἀναρχία. Ἀναρχία παντός εἴδους· θρησκευτική, κοινωνική, ἠθική, πολιτική. Καί οἱ χρόνοι αὐτοί θά εἶνε πολύ σκληροί.

Νά μή σαλευθῆτε

Μέχρι νά ἔρθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, προσέξτε· «εἰς τό μή ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς...» (Β΄ Θεσ. 2, 2). Νά μή σαλευθῆ κανείς. Τί σημαίνει αὐτό; Θυμᾶστε τόν Πέτρο; Εἶπε ὁ Χριστός· Ἀπόψε θά μ' ἐγκαταλείψετε, θά μ' ἀφήσετε ὅλοι. Ὅχι, εἶπε ὁ Πέτρος, ἐγώ δέν σ' ἐγκαταλείπω (Ματθ. 26, 30-35). Πέτρο, λέει ὁ Χριστός, θά μ' ἐγκαταλείψῃς. Ὁ σατανᾶς θά σέ κοσκινίσῃ «ὡς τόν σίτον», ἀλλά «ἐγώ ἐδεήθην περί σου, ἵνα μή ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου» (Λουκ. 22, 32). Ἕνας Πέτρος κλονίστηκε καί ἔπεσε καί ἀρνήθηκε τό Χριστό.

Προσέξτε, λέει ὁ ἀπόστολος, γιατί φυσάει ἄγριος ἄνεμος, φυσάει ὁ ἄνεμος τοῦ διαβόλου. Προσέξτε, γιατί ὑπάρχει κίνδυνος νά ξερριζωθῆτε.

Εἶδατε μέσα στό δάσος, ὅταν φυσᾷ ἄνεμος, τί θόρυβος γίνεται; Πῶς κινοῦνται τά φύλλα, πῶς ξερριζώνονται δέντρα ὀλόκληρα; Τέτοιος ἀκριβῶς σατανικός ἄνεμος πνέει στή σημερινή μας κοινωνία καί πάει νά τά ξερριζώσῃ ὅλα. Πάει νά ξερριζώσῃ καί θρησκεία καί οἰκογένεια καί πατρίδα καί γλῶσσα καί τά πάντα. Πάει νά ξερριζώσῃ ὄχι μόνο καλάμια, ὄχι μόνο δεντράκια, ἀλλά καί πλατάνια, πού εἶνε ριζωμένα βαθειά μέσα στή γῆ. «Εἰ δυνατόν καί τοὺς ἐκλεκτούς» (Ματθ. 24, 24).

Προσέξτε, λέει, σέ μιά τέτοια ἐποχή νά μή σαλευθῆτε. **Βάλτε τίς ρίζες σας, ὅπως τό δέντρο, βαθειά στή γῆ, γιά νά μή μπορέσῃ κανείς σατανᾶς νά σᾶς κλονίσῃ.**

Οἱ σημερινοί Χριστιανοί εἶνε χωρίς βαθειές ρίζες. Γι' αὐτό, ἂν συμβῆ κάτι, θά δῆτε πράγματα καί θά φρίζετε. Θά δῆτε ἀνθρώπους, πού τοὺς θεωρούσατε Χρι-

στιανούς μεγάλους, νά μήν τό ἔχουν γιά τίποτε νά βγοῦν μεθαύριο ἔξω καί νά ὑψώσουν παντιέρες ξένες πρὸς τό χριστιανισμό καί νά φωνάζουν καί νά ὠρύωνται.

Λέει ὁ Παπαδιαμάντης· Σ' ἓνα δάσος φύσηξε ἄνεμος καί ξερρίζωσε ὅλα τὰ δέντρα, καί μείνανε μόνο τρία· αὐτὰ βῆστηξαν... Παραβολικός ὁ λόγος. Θά φύσηξη τέτοιος δυνατός ἄνεμος, πού **θά μείνουν ἐλάχιστοι Χριστιανοί. Θά μείνουν μόνο ἐκεῖνοι πού ἔχουν βαθειά πίστι στό Χριστό**, καί κανεῖς σατανᾶς καί καμμιά δύναμι δέ θά μπορέση νά τοὺς τήν κλονίση. Ὅλοι οἱ ἄλλοι θά πέσουν στό φύσημα. Προσέξτε καλά, γιά νά μή σαλευθῆτε. Αὐτά, πού εἶπε ὁ Παῦλος γιά τοὺς Χριστιανούς τῆς Θεσσαλονίκης, τά λέει καί σ' ἐμᾶς.

Θά σᾶς φανῆ ἀπίστευτο αὐτό πού θά σᾶς πῶ. Ὁταν ἤμουν στήν Αἰτωλοακαρνανία, φύσηξε δυνατός ἄνεμος καί ἐκεῖνοι πού βρισκόνταν κοντά στήν παραλία, τοὺς σήκωσε μέ τὰ τραπέζια καί τοὺς πέταξε 200 καί 300 μέτρα μακριά. Ἄλλοι σκοτώθηκαν, ἄλλοι βρέθηκαν μέ κρανία σπασμένα, καί ἄλλοι βρέθηκαν ἐπάνω στά δέντρα. Τρόμαξαν ὅλοι. Σάν πούπουλα τοὺς σήκωσε ὁ ἄνεμος.

Τέτοιος «ἄνεμος» πνέει καί σήμερα. **Ὅποιος δέν ἔχει ρίζα βαθειά, εἴτε παπᾶς εἴτε δεσπότης εἴτε καλόγερος εἴτε ὁ,τιδήποτε, θά τόν ξερριζώση καί θά γίνῃ ἄθεος, μασόνος, χιλιαστής, καί ὁ,τιδήποτε ἄλλο· μόνο Χριστιανός δέ θά εἶνε.**

Λοιπόν, λέει ὁ ἀπόστολος, προσέξτε νά μή σαλευθῆτε. Προσέξτε νά μήν κουνηθῆτε, ἀπό τό φοβερό ἄνεμο πού πνέει μέσα στόν κόσμο.

Νά μήν ἐξαπατηθῆτε

Ἄλλ' ἐκτός ἀπό τό «σαλευθῆναι» καί τό «θροεῖσθαι» λέει καί τό «ἐξαπατήση»: «Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήση κατά μηδένα τρόπον» (Β' Θεσ. 2, 3).

Ὁ σατανᾶς χρησιμοποιοῖ ὅλα τά μέσα τῆς ἀπάτης. Εἶνε ὁ μέγας ἀπατεών. Ἐν παρουσιαζόταν μέ τά κέρατα, τίς οὐρές καί τά νύχια, ὅπως τόν ζωγραφίζουν, ποιός θά τόν πλησίαζε; Κανένας. Γι' αὐτό βάζει γάντια, βάζει μάσκες, κρύβει τίς οὐρές καί τή μαυρίλα του, καί παρουσιάζεται σάν ἄγγελος. Σάν κάτι μεταμφιεσμένους κακοποιούς, πού ρημάζουν τά σπίτια....

Ἄλλά μεγαλύτερος ἀπατεώνας εἶνε ὁ διάβολος. Δέν παρουσιάζεται μέ τήν ἀπαίσια μορφή του, ἀλλά παίρνει διάφορα σχήματα....

Προσέξτε, λέει ὁ Παῦλος ἐδῶ, μή σᾶς ἐξαπατήση κανείς. Προσέξτε νά μήν ἀπατηθῆτε μέσα στόν κόσμον αὐτόν ἀπό τήν ἀπάτη πού κινεῖ ὁ σατανᾶς....

Ἡ δέ ἐποχή μας εἶνε ἡ ἐποχή τῆς μεγαλυτέρας ἀπάτης.

Θά ἔρθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐδῶ, ἀλλά πρὶν ἔρθῃ θά γίνουν ὀρισμένα σημεῖα.

Νά θυμᾶστε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ

Πῶς θά μπορέσουμε νά σωθοῦμε ἀπ' αὐτούς τούς ἀγρίους ἀνέμους, ἀπό τούς αἵρετικούς, ἀπό τόν διάβολο, ἀπό τούς πειρασμούς; Πῶς θά κρατηθοῦμε στά πόδια μας;

«Οὐ μνημονεύετε...» (Β' Θεσ. 2, 5), δέ θυμᾶστε...; Πρέπει νά μή ξεχνᾶτε τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, λέει ὁ ἀπόστολος καί τούς μαλώνει. Αὐτά, λέει, πού σᾶς εἶπα,

σᾶς τά ἔχω πεῖ καί ἄλλοτε. Τώρα σᾶς τά δίνω καί γραπτῶς, γιά νά τά θυμάστε καί νά μήν τά ξεχνᾶτε ποτέ....

Ἔπλο ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κακοῦ εἶνε ἡ μνήμη.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε σάν τό σπόρο. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: Ῥίχνει ὁ γεωργός τό σπόρο μέσα στό χωράφι, ἀλλά δές μετά τί κάνει; Τόν ἀνακατεύει μέ τό χῶμα. Περνᾷ ἀπό πάνω του ἡ σβάρνα καί μπαίνει ὁ σπόρος μέσα στ' αὐλάκια. Γιατί ἂν θά μείνη ἐπάνω ἀπό τό χῶμα, θά τόν φᾶνε τά πουλιά, τά μαυροπούλια. Κ' ἐσύ, λέει, τό λόγο πού θ' ἀκούσης νά μήν τόν ἀφήσης ἀκαλλιέργητο. Σάν τό χωράφι εἶσαι. Ἄν ἀφήσης τόν ἑαυτό σου χωρίς λόγο Θεοῦ, ἡ ψυχή σου θά γίνη χέρσα καί θά γεμίση ἀγκάθια.

Ἔτσι κατήντησε ἡ κοινωνία μας. Εἶνε ἕνα χωράφι χέρσο, γιατί λείπει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Εἶνε γεμάτη ἀγκάθια ἡ κοινωνία, κι αὐτά δέν ἀφήνουν νά φυτρώση τίποτε. Ῥίξε μιά χούφτα σιτάρι μέσα στ' ἀγκάθια: δέν πρόκειται νά φυτρώση. Τί πρέπει νά γίνη; Νά βάλουμε φωτιά στ' ἀγκάθια, γιά νά φύγουν: ἔτσι θά γίνη τό χῶμα ἐκλεκτό, καί θά φυτρώση ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ....

«Κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»

«Στήκετε, καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις...» (Β' Θεσ. ἔ.ἁ.).

Οἱ προτεστάντες δέν παραδέχονται τήν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο τό Εὐαγγέλιο κρατοῦν. Ἐμεῖς, κοντά στό Εὐαγγέλιο, κρατοῦμε καί τήν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα ὅσα ἔχουμε στήν Ἐκκλησία, δέν εἶνε μόνο ἀπό τήν ἁγία Γραφή, ἀλλά εἶνε καί ἐκ τοῦ προφορικοῦ λόγου, πού μεταδόθηκαν σ' ἐμᾶς ἀπό γενεά σέ γενεά....

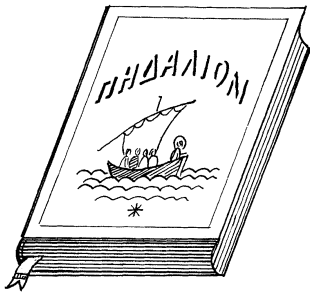
Πρέπει νά προσέχουμε, γιατί ὑπάρχουν καί παρα-

δόσεις ειδωλολατρικές. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ἓνα κόσκινο, τό Εὐαγγέλιο. Ὅ,τι εἶνε ἀντίθετο μέ τό Εὐαγγέλιο, τό ἀπορρίπτει....

Κρατοῦμε τό Εὐαγγέλιο καί τήν ἱερά Παράδοσι, ὡς μοναδικές πηγές τῆς πίστεώς μας. Ὅλα τά ἄλλα τά ἀπορρίπτουμε.

* * *

Ἱερά Παράδοσις - τό Πηδάλιο

Δέ μπορεί νά σταθῆ ἡ Γραφή χωρίς τή βεβαίωσι τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Ἡ Ἱερά Παράδοσις διακρίνεται σέ ἀποστολική παράδοσι, αὐτή πού παρέδωσαν οἱ ἀπόστολοι, καί πατερική παράδοσι, αὐτή πού παραδόθηκε ἀπό τούς πατέρας μέχρι τῆς τε-

λευταίας Ζ' (7ης) Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἡ Παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας συνεχίζεται μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἐπί τῆ βάσει τῶν ὅσων παρέδωσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καί οἱ ἅγιοι πατέρες.

Ἡ ἐκκλησιαστική αὐτή παράδοσις βρίσκεται μέσα στό Πηδάλιο. Μέσα στό Πηδάλιο τῆς Ἐκκλησίας εἶνε οἱ ὅροι, οἱ κανόνες, οἱ ἀποφάσεις τῶν Τοπικῶν καί τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Μέσα σ' αὐτό λαλοῦν οἱ μεγάλοι πατέρες, «τά πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου» (δοξαστ. ἁγ. Πατ.). Αὐτοί δίδουν, μέ τό φωτισμό τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τή λύσι τῶν προβλημάτων πού προκύπτουν μέσα στήν Ἐκκλησία....

Ποιός θά ἐρμηνεύση λοιπόν ἓνα χωρίο, πού ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται εὐκολο ἀλλά στήν πραγματικότητα εἶνε βαθύ καί δύσκολο, ὁ ἄλφα καί ὁ βῆτα; Θά τό ἐρμηνεύσουμε καθώς τό ἐρμηνεύουν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἡ ἐρμηνεία τῶν Πατέρων ἐπάνω στήν ἁγία Γραφή εἶνε τό Πηδάλιο, πού εἶνε ἔργο κυρίως τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου. Δέν λείει βέβαια τίποτα δικό του. Ὁ ἴδιος ὁ ἅγιος Νικόδημος ὑποσημειώσεις μόνο ἔχει, καί ἐρμηνεία ἔχει πού εἶνε ἀξιοθαύμαστη. Ἄνοιγοντας τό Πηδάλιο ἀκοῦμε τή φωνή τῶν πατέρων· ὄχι ἑνός καί δύο, ἀλλά ὀλοκλήρου συνάξεως ἁγιωτάτων πατέρων, ἑκατό, διακοσίων, τριακοσίων, τετρακοσίων, πεντακοσίων, ἑξακοσίων ἁγίων πατέρων. Ὅλοι αὐτοί συνῆλθαν καί ἐρμήνευσαν τὰς γραφάς καί μᾶς ὑπέδειξαν μέ ποιό τρόπο πρέπει νά ζοῦμε.

Τό Πηδάλιο περιφρονεῖται

...Ὅπως δημιουργήθηκε ὁ νέος ὄρος «νεορθόδοξοι», ἔτσι δημιουργήθηκε καί ὁ «νεοπατερισμός». Ὅλες αὐτές εἶνε ἀποκλίσεις ἀπό τήν αὐστηράν γραμμήν τῆς παραδόσεως... Δέν ἐκτιμᾶται τό Πηδάλιο. Τό πηδάλιο περιέχει ἐρμηνεία δυσκόλων χωρίων τῆς ἁγίας Γραφῆς καί εἶνε ἀσφαλῆς ὁδηγός πρὸς πορείαν χριστιανικήν.

Εἶνε μιά ὑποτίμησις τοῦ «Πηδαλίου» αὐτό πού γίνεται. Γι' αὐτό πέσαμε σέ ἠθικολογία....

Ὅπως καταντοῦμε, ξέρετε, οἱ θεωρούμενοι ὀρθόδοξοι θά ἀρνηθοῦν τήν Ὁρθοδοξία –ὕπάρχει προφητεία, ὅτι πατριάρχαι ἀρχιεπίσκοποι ἐπίσκοποι ἱερεῖς θά προδώσουν τήν Ὁρθοδοξία–, καί θά τήν ὑποστηρίζουν ἄνθρωποι ἄλλοι....

Δέ βλέπετε πού πᾶμε νά ἐνωθοῦμε κατ' εὐθεϊαν μέ τόν πάπα, νά ἐνωθοῦμε μέ τούς αἰρετικούς! Ἐμεῖς μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ δέν θά ἐνωθοῦμε οὔτε μέ τούς παπικούς οὔτε μέ τούς προτεστάντες, θά κρατηθοῦμε ὀρθόδοξοι. Καί χρειάζεται προσοχή μεγάλη....

Ὅμιλεῖ στό Πηδάλιο ὄχι ἓνας ἐπίσκοπος, ἀλλά συμφωνία διδασκάλων· ὁμιλοῦν τά πάγχρυσα στόματα τῶν πατέρων, οἱ σάλπιγγες τοῦ Θεοῦ, οὐράνια πρόσωπα. Ἄν αὐτούς δέν ἀκούσουμε, ποιόν θ' ἀκούσουμε, τόν Αὐγουστῖνο ἢ τόν ἄλφα ἢ τόν βῆτα;....

Θέλω νά τονίσω τό ὀρθόδοξο· νά εἶστε ὀρθόδοξοι καί νά μὴν ἔχετε ἐρωτηματικά στήν ψυχὴ σας γύρω ἀπὸ τόν ἀνεκτίμητο αὐτόν θησαυρόν τῆς Ὁρθοδοξίας, πού εἶνε τό Πηδάλιο, πού εἶναι οἱ κανόνες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐλπίδα σας στό Θεό

Νά ἔχης πίστι στό Θεό καί νά κάνης προσευχή, καί ὁ Θεός θά βοηθήσῃ περισσότερο ἀπὸ δικηγόρους καί περισσότερο ἀπὸ ἀνθρώπους. Τοῦ κόσμου τούς ἀνθρώπους νά ἔχης, ἅμα ὁ Θεός δέν θέλῃ, δέν γίνεται τίποτε.

Ὅσα καί νά ποῦμε, χιλιάδες κηρύγματα ν' ἀκούσετε, ἂν δέν ἔρθῃ τό ἅγιο Πνεῦμα γιά νά μᾶς στερεώσῃ, νά μᾶς στηρίξῃ καί νά μᾶς βοηθήσῃ, ἂν δέν ἔρθῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τίποτε δέν κάνουμε....

Πέτρος νά 'σαι, Παῦλος νά 'σαι, ἀσκητής Ἀντώνιος νά 'σαι, στά βουνά νά πᾶς, μήν ἔχεις αὐτοπεποίθησι. Νά φοβᾶσαι τόν ἑαυτό σου καί νά μήν τοῦ ἔχης ἐμπιστοσύνη. **Ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός μας εἶνε ὁ ἑαυτός μας.** Οἱ ἄλλοι δέν μποροῦν τόσο νά σέ βλάψουν, ὅσο μπορεῖς νά βλάψης ἐσύ τόν ἑαυτό σου, μέ τίς βλακεῖες σου, μέ τίς ἀνοησίες σου, μέ τά ἐγκλήματά σου, μέ τίς ἀπατεωνίες σου καί μέ τά σφάλματά σου. Ἐσύ λοιπόν εἶσαι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός τοῦ ἑαυτοῦ σου.

Νά μήν ἔχουμε ποτέ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό μας, ἀλλά νά παρακαλοῦμε τό Θεό γιά νά μᾶς στερεώση στήν πίστι. Γιατί ἄν ἔρθη κανένας διωγμός ἐδῶ πέρα –καί προφητεύω ὅτι θά ἔρθη–, θά γίνουν φοβερά πράγματα· τότε θά πέση τό κόσκινο τό μεγάλο. Καί θά εἴμεθα τότε εὐτυχεῖς, ἄν μείνουν μέσα στήν πόλι 100-200 Χριστιανοί. Τούς ἄλλους θά τούς πάρη τό ῥεῦμα. Θά τούς σηκώση ὡς ἄχυρο, πού τό φυσᾶ, τό σηκώνει καί τό πετᾶ ὁ ἄνεμος. Ἔτσι θά τούς σηκώση ὅλους αὐτή ἡ θύελλα τοῦ διαβόλου, αὐτός ὁ ἄνεμος. Καί θά μείνουν μόνο τά βράχια. Ὅσοι εἶνε σταθεροί, μόνο αὐτοί θά μείνουν κοντά στό Θεό. Τούς ἄλλους θά τούς πάρη τό ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ καί θά τούς καταστρέψῃ καί θά τούς διαλύσῃ.

Ἡ προσευχή πανίσχυρο ὄπλο

Τί πρέπει νά κάνουμε, εὐρισκόμενοι σ' αὐτό τόν αἰῶνα - σ' αὐτή τή γῆ, γιά νά μείνουμε μέ τό Χριστό; Ἴδου τί μᾶς συμβουλεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. **Ἐνα ὄπλο πανίσχυρο, πού πρέπει πάντοτε νά ἔχουμε μαζί μας οἱ Χριστιανοί, εἶνε ἡ προσευχή. Νά μήν εἴμαστε ἄοπλοι σ' αὐτή τήν σκληρά μάχη.**

«Τό λοιπόν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περί ἡμῶν» (Β'

Θεσ. 3, 1). Σ' αὐτά τὰ χρόνια πού ζοῦμε, σᾶς παρακαλῶ πολύ, λέει ὁ ἀπόστολος, προσεύχεσθε γιά μένα. Ἐνας Παῦλος παρακαλοῦσε τούς Χριστιανούς τῆς Θεσσαλονίκης, νά προσεύχονται γι' αὐτόν! Τό σκεφτήκατε αὐτό; Ἄν ὁ Παῦλος εἶχε ἀνάγκη ἀπό τίς προσευχές τῶν Χριστιανῶν, πόσω μᾶλλον ἐμεῖς;

Ἄλλ' ἐμεῖς αὐτή τήν προσευχή, πού εἶνε ὄπλο ἰσχυρό - πανίσχυρο γιά ὅλες μας τίς ἀνάγκες, ὑλικές καί πνευματικές, τήν ἀμελοῦμε.

Ἔχουμε μεγάλο καί σκληρό ἀγῶνα. Πρέπει νά νικηθοῦν οἱ δαίμονες. Καί πρέπει νά νικήσῃ ὁ χριστιανισμός. Βοηθήστε κ' ἐσεῖς, οἱ Χριστιανοί. Καί σήμερα, ἂν δέν ἔχουν ἐπιτυχία οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ ἱεροκήρυκες, αἰτία εἶνε ὅτι δέν προσεύχονται γι' αὐτούς οἱ Χριστιανοί. Ἄν πίσω ἀπό κάθε ἐπίσκοπο, πίσω ἀπό κάθε κήρυκα τοῦ εὐαγγελίου, ὑπῆρχαν δέκα ἄνθρωποι νά προσεύχονται, γιά νά τούς δυναμώσῃ ὁ Θεός καί νά τούς φωτίσῃ, θαύματα θά γίνονταν. Τώρα ἐμεῖς εἴμαστε θεομπαῖκτες. Βλέπεις τόν κήρυκα τοῦ εὐαγγελίου ν' ἀνεβαίνει στόν ἄμβωνα; Παρακάλεσε τό Θεό νά τόν φωτίσῃ, γιά νά πῆ πέντε λόγια σωστά. Βλέπεις τόν ἱερέα; Παρακάλεσε τό Θεό νά τόν δυναμώσῃ στόν σκληρό αὐτό ἀγῶνα πού ἔχουμε.

Στήν προσευχή βλέπει ὁ ἄνθρωπος θαύματα

Ἔτσι νά κάνετε κ' ἐσεῖς, καί ὁ Κύριος θά σᾶς σώσῃ καί ἀπό σωματικούς κινδύνους καί ἀπό πνευματικούς κινδύνους· μεγάλα καί θαυμαστά θά ποιήσῃ ὁ Κύριος. Μεγάλα ἐν Χριστῷ. Ὅχι ἐμεῖς οἱ μικροί καί ἀνάξιοι, ἀλλά ἡ δύναμις τοῦ Κυρίου, «ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα» (ἀκολ. χειροτονίας).

Ὁ Θεός θά δώσει τή χάρι, ὅταν ὑπάρχη ταπείνωσι, ἀγάπη, συναίσθησι ὅτι εἴμεθα ἓνα μηδενικό. Καί τά μηδενικά ἀξιοποιοῦνται. Διαβάστε τό βιβλίον «Ἀκολουθεῖ μοι». Ἐκεῖ, στό τέλος, γράφει: Τά μηδενικά ἀξιοποιοῦνται, ὅταν ὑπάρχη μπροστά ἡ μονάδα (σ. 461). Ἄν ἔχης ἓνα μηδενικό, γίνεται δέκα· ἄν ἔχης δύο μηδενικά, γίνεται ἑκατό· ἄν ἔχης τρία μηδενικά γίνεται χίλια.... Ἡ συναίσθησι τῆς μηδαμινότητός μας ὅταν ἔχουμε μπροστά τόν Ἔνα. «Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν» (Ψαλμ. 59, 14)....

Σανίς σωτηρίας ὁ Σταυρός

Δυστυχῶς, δέν εἴμεθα ἐκεῖνοι πού ἔπρεπε νά εἴμεθα. Τό ξέρουμε ὅλοι πῶς πρέπει νά εἴμεθα. Καί, ἐπειδή δέν εἴμεθα, ἀναστενάζομε. Καί ὁ θρῆνος τῆς ψυχῆς εἶνε, διότι λείπει ἡ ἀγιότης. Δέν εἴμεθα ἅγιοι....

Ὅχι ψευτοαγιωσύνη, ὄχι ψευτοευσεβισμός, ἀλλά εἰλικρινῆ καί ἅγια καρδιά νά ἔχουμε. Καί ἄν κάπου-κάπου πέφτουμε, καί πάλι νά σηκωνώμεθα. Καί ἄν χιλιάκις, λέει ὁ Χρυσόστομος, πέσης, χιλιάκις νά σηκωθῆς. Ποτέ μήν ἀπελπιστῆς. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶνε ὠκεανός ἀπέραντος καί ἀνεξάντλητος. «Μέγας εἶ, Κύριε»!

Καί ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος, ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε βαθειά τόν ἄνθρωπο, λέει: **Εἴμεθα ὡς σανίς ἐπί ὠκεανῶ....**

Αὕτη εἶνε μία εἰκὼν καί μία παράστασις. Ὁκεανός εἶνε ἡ ζωὴ μας, κύματα ἄγρια καί φοβερά μᾶς περικυκλώνουν, καί μέσα στά κύματα αὐτά ἡ μόνη ἐλπίς μας εἶνε νά πιάσωμε τό σταυρό, τήν σανίδα τῆς σωτηρίας μας.

Λέει ὁ ἱερός Αὐγουστῖνος: **«Μόλις καί μετὰ βίας ὡς ἐπί σχεδίας πλέομεν».**

Αὐτός ὁ σταυρός εἶνε ἡ σωτηρία μας. *«Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, βοήθει μου».*

Ἡ θεία κοινωνία

Τέλος, ἀγαπητοί μου, ὄπλο πανίσχυρον εἶνε ἡ θεία κοινωνία. Ἡ θεία κοινωνία μᾶς ἐνώνει μέ τό Χριστό. Καί ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος, μέ τό Χριστό, εἶνε πλέον παντοδύναμος καί νικάει, νικάει τό σατανᾶ.

Ν' ἀκολουθοῦμε *«τοῖς ἴχνεσιν Αὐτοῦ»*

Ἦ Χριστός εἶνε τό πρότυπό μας. Ὅτι ἔκανε ὁ Χριστός, πρέπει νά κάνουμε κ' ἐμεῖς. Ὅτι ἔλεγε ὁ Χριστός, πρέπει νά λέμε κ' ἐμεῖς. Ὅποια θέσι πῆρε ὁ Χριστός ἀέναντι τῆς Βίβλου, πρέπει νά πάρουμε κ' ἐμεῖς.

Εἶνε ἐντολή τοῦ ἀγίου Πνεύματος αὐτή. Τό λέει ὁ ἀπόστολος Πέτρος *«Νά ἀκολουθοῦμε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ»*, ν' ἀκολουθοῦμε τά ἴχνη του (Α΄ Πέτρ. 2, 21).

Ὅπως Ἐκεῖνος περιπάτησε, ἔτσι νά περπατοῦμε κ' ἐμεῖς. Ὅτι ἔκανε ὁ Χριστός, νά προσπαθοῦμε κ' ἐμεῖς νά κάνουμε. Ὅπως ὁ Χριστός συγχωροῦσε, νά συγχωροῦμε κ' ἐμεῖς. Ὅπως ὁ Χριστός προσευχόταν, νά προσευχώμεθα κ' ἐμεῖς. Ὅπως ὁ Χριστός νῆστευε, νά νηστεύουμε κ' ἐμεῖς.

Νά μὴν εἴμεθα ἄοπλοι

Αὐτά εἶνε, ἀγαπητοί μου, τά ὄπλα τοῦ Χριστιανοῦ. Ἀλλά δυστυχῶς σήμερα οἱ Χριστιανοί εἶνε ἄοπλοι. Μᾶς ἔχει ἀφοπλίσει ὁ διάβολος. Φανταστῆτε ἕνα στρατό ἀφοπλισμένο! Ὅποια ἀδυναμία... Ἀλλ' ἐνῶ

γιά τήν στρατιωτική ἄμυνα καταβάλλονται φροντίδες καί τεράστια ἔξοδα, στόν ψυχικό ἐξοπλισμό **εἴμεθα μηδέν!** Ἀκάλυπτοι εἴμεθα.

Ἔχει μεγάλη σοβαρότητα αὐτή ἡ ἔλλειψις. Δέν ἔχουμε ψυχική θωράκισι. Τί νά τό κάνης τό ἀτσάλι; ὅταν οἱ στρατιῶτες δέν ἔχουν ἠθικό, δέν ἔχουν ἐνθουσιασμό, δέν ἔχουν πίστι στά ἰδανικά, ὅταν δέν ἔχουν τά πνευματικά ὄπλα; Μέ τό πρῶτο «μπάμ» θά γίνουν λαοί.

Χρειάζεται λοιπόν **ψυχική θωράκισις**. Ν' ἀποκτήσωμεν **ψυχικά ὄπλα**. Ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τό μεγαλεῖον! Κι ὅπως εἶπε ὁ Σαίξπηρ, ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τό πεδῖον εἰς τό ὅποιον γίνονται οἱ μεγαλύτεροι ἀγῶνες, ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κακοῦ.

Ὅχι ἄοπλοι. Εἰς τά ὄπλα, στά ἱερά ὄπλα! Κι ὅταν ἔχωμε τά ὄπλα αὐτά, τίς καθ' ἡμῶν; - καί ἕνας ἀκόμα, λέει ἡ ἁγία Γραφή, *«ἐδίωξε χιλίους»!* (Ἰησ. Ναυῆ 23, 10 Δευτ. 32, 30).

Ἡ ἐπανάστασι τοῦ '21 τό ἀποδεικνύει. Οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι ἐγονάτισαν μία αὐτοκρατορία, διότι εἶχαν ψυχή! Ἐνῶ τό 1922 οἱ τριακόσες χιλιάδες, πού εἶχαμε στή Μικρά Ἀσία, δέν εἶχαν ψυχή' γι' αὐτό ἐπῆλθε καταστροφή.

Στά ὄπλα λοιπόν, *«τά ὄπλα τοῦ φωτός»* (Ῥωμ. 13, 12). Εἶνε φωτεινά, λαμπρά, ὑπέροχα, δεδοκιμασμένα ὄπλα. Τά μεταχειρίσθηκαν οἱ ἅγιοι καί οἱ μάρτυρες καί νίκησαν καί θριάμβευσαν.

Στά ὄπλα οἱ ἄντρες, στά ὄπλα οἱ γυναῖκες, στά ὄπλα τά παιδιά, στά ὄπλα οἱ πάντες! Τώρα μάλιστα τήν περίοδο αὐτή κανεῖς ἄοπλος. Καί λόγο Θεοῦ, καί πίστι, καί προσοχή, καί προσευχή, καί νηστεία, καί ἐλεημοσύνη, καί βία ἐπάνω στόν ἑαυτό μας διά νά ἐξασκῆ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, καί θεία κοινωνία, καί ἐξο-

μολόγησι, καί ὅ,τι ἄλλο συνιστᾷ τό Εὐαγγέλιον γιά νά ἀποκτήσωμε τήν πνευματική θωράκισιν. Ἐάν ἔχομε τήν θωράκισιν αὐτή, κι ἂν ἀκόμα ἡ γῆ γεμίση ἀπό διαβόλους, θά τοῦς νικήσωμε, ὅσοιδήποτε κι ἂν εἶνε.

Λέγουν περί τῆς ἀτομικῆς βόμβας, ὅτι εἶνε τό ἰσχυρότερον ὄπλον. Ἰσχυρότερο ὅμως ὄπλο καί ἀπό τήν ἀτομική βόμβα, ὄπλο τό ὁποῖο διαλύει τά πάντα, εἶνε ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! Αὐτή εἶνε ἡ ἀτομική βόμβα πού θά διαλύσῃ τά κάστρα τοῦ διαβόλου καί θά δημιουργήσῃ εἰς τόν κόσμον ἕνα νέον παράδεισον, μία πραγματική κοινωνία.

Στά ὄπλα λοιπόν, ἀδέρφια μου! Μικροί καί μεγάλοι, ἄς ἐξετάσωμε τόν ἑαυτό μας. Ἐχομε τά ὄπλα; Ἀκοῦμε τό λόγο τοῦ Θεοῦ; Διαβάζομε τήν ἁγία Γραφή; Προσευχόμεθα; Προσέχομε στόν ἑαυτό μας; Χρησιμοποιοῦμε τόν ἀσύρματο πού λέγεται προσευχή; Γονατίζομε κάθε βράδυ; Παρακαλοῦμε τόν Θεόν; Πιστεύομε; ἢ εἴμεθα ἄπιστοι, καί ἐρχόμεθα ἀπλῶς στήν ἐκκλησία, διά νά βγοῦμε μαῦροι, ὅπως μπήκαμε;

Ἦχι ἔτσι, ἀδελφοί μου. Ἐς ζήσωμε τό χριστιανισμό μέ συνέπεια. Ἐς θωρακισθῶμεν! Τότε καί ὁ Κύριος θά δώσῃ «τόν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀπ. 2, 10), «τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον» (Ἀ΄ Πέτρ. 5, 4), σ' ἐκείνους πού, ὀπλισμένοι μέ «τά ὄπλα τοῦ φωτός» (Ῥωμ. 13, 12), θά νικήσουν κόσμον, σάρκα, διάβολον.

Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

Ὁ ἀντίχριστος καί τά σημεῖα τῆς ἐλεύσεώς του

Ἀποστασία

Ἔνα σημεῖο θά εἶνε ἡ ἀποστασία. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει· «ἐάν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον» (Β΄ Θεσ. 2, 3).

Τί λέγεται ἀποστασία; Ἀποστασία εἶνε, νά φύγῃ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τό Θεό, πού εἶνε τό κέντρο τῆς ζωῆς. Ἀποστασία καί ἐπανάστασι κατά τοῦ Θεοῦ εἶνε, ὅταν δέν θέλῃ ὁ ἄνθρωπος ν' ἀκούῃ γιά τό Θεό καί δέν θέλῃ νά συμμορφώνεται μέ τό ἅγιο θέλημά του.

Ὅταν γίνῃ ἡ ἀποστασία, λέει ἐδῶ ὁ ἀπόστολος, τότε θά ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος, «ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος...» (ἔ.ἀ. στίχ. 4). Ποιός εἶνε αὐτός ὁ ἀντίχριστος; Εἶνε μεγάλο τό ζήτημα. Ὑπάρχουν ἀντίχριστοι πολλοί καί μικροί, καί ὑπάρχει ὁ ἀντίχριστος ὁ ἕνας καί μέγας. Ἀντίχριστος εἶνε αὐτός πού πάει κόντρα μέ τό Χριστό. Αὐτός ὁ ἕνας, ὁ κατ' ἐξοχήν ἀντίχριστος, θά ἔχῃ τεραστία δύναμι.

Νομίζω, ὅτι τώρα ἀρχίζουμε κάπως νά καταλαβαίνομε τά περί ἀντιχρίστου. Οἱ προηγούμενες γενεές δέν μπορούσαν νά τόν καταλάβουν. Τό Εὐαγγέλιο εἶνε αἰώνιο. Τό θέμα αὐτό τοῦ ἀντιχρίστου ἦταν σκοτεινό. Τώρα ἀρχίζουμε νά τόν βλέπουμε πῶς θά εἶνε. Θά ἔχῃ τέτοια δύναμι στά χέρια του, πού θά λές· Αὐτός εἶνε Θεός, τί ἄλλο περιμένουμε; Θά καταργήσῃ ὅλες τίς θρησκείες. Θά γκρεμίσῃ τά πάντα καί θά πῇ· Ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός· τί κάθεστε κι ἀκοῦτε τούς παπάδες καί δεσποτάδες σας; Δέ βλέπετε ἐγώ τί κάνω;... Καί πράγμα-

τι στην εποχή του αντιχρίστου θά δοκιμαστή ἡ πίστι μας. Θά σβήση τρόπον τινά ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό τώρα ἀκοῦμε στην Εὐρώπη νά φωνάζουν, Δέν ὑπάρχει Θεός, πέθανε ὁ Θεός· Θεός, σοῦ λέει, εἶνε ἡ ἐπιστήμη!...

Τώρα τελευταῖα ἀκούστηκε κάτι, πού ἀναστάτωσε τήν Εὐρώπη. Σ' ἓνα ἐργαστήριο τῆς Ἀμερικῆς σατανικά μυαλά προσπαθοῦν νά κατασκευάσουν ἓνα νέο ὄπλο, πού μπροστά του δέν θά εἶνε τίποτε ὄλα τά σημερινά ὄπλα. Τί ὄπλο θά εἶνε αὐτό; Ἀκτῖνες θανάτου, θανατηφόρος ἀκτινοβολία. Θεέ μου Θεέ μου, δέν θά ὑπάρχη χειρότερο ὄπλο! Ὅ,τι ἔκανε ὁ Θεός γιά τό καλό τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἀντίχριστος θά τό κάνη γιά τό κακό του....

Θά κυριαρχήσῃ ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀντίπαλος τοῦ Χριστοῦ, στή γῆ. Ἀλλά προσέξτε τί λέει παρακάτω· θά ἔρθῃ σύντομα τό τέλος τοῦ ἀντιχρίστου. Πυρρίκαυστος θά γίνῃ καί θά καταστραφῇ. Τώρα βρισκόμαστε στην περίοδο τῆς ἀποστασίας.

Ἡμέρες τοῦ ἀντιχρίστου

Θά ἔρθουν χρόνια φοβερά καί ἀπαίσια καί θά παρουσιασθῇ ὁ ἀντίχριστος. Ὁ Θεός νά μᾶς φυλάῃ γιά νά μή ζήσουμε στίς ἡμέρες τοῦ ἀντιχρίστου. Ἄν καί ἐγώ πιστεύω, ὅτι θά ἔρθῃ στίς μέρες μας. Ἀπό ὥρα σέ ὥρα ἔρχεται. Ἐξω ἀπό τίς πόρτες μας εἶνε ὁ ἀντίχριστος, καί δέν τό καταλάβαμε. Ὁ Θεός νά μᾶς φυλάῃ, νά μᾶς δίνη ὑπομονή, διότι ἔρχεται. Αὐτά πού ἀκοῦμε, αὐτά πού βλέπουμε, αὐτά πού αἰσθανόμεθα, τό μαρτυροῦν.

Νά εἴμαστε ἕτοιμοι. Διότι θά εἶνε πάνοπλος ὁ ἀντίχριστος. Καί θά κάνῃ πράγματα, τά ὁποῖα θά ἐντυ-

πωσιάζουν και θα προξενούν κατάπληξι στον κόσμο και θα κλονίζουν την πίστι. Όπως συμβαίνει ήδη σήμερα.... Φαντασθήτε τότε τί θα γίνει, όταν παρουσιασθή κι ο αντίχριστος στον κόσμο· τί κατάπληξι θα τούς κάνει....

Όπως λένε οι πατέρες, ο αντίχριστος θα προσπαθή να μιμηθῆ τὸ Θεό. Τί σημαίνει αυτό; Όπως ὁ Θεός ἔστειλε τὸ Χριστό, τὸν μονογενῆ του Υἱό, και ἔγινε ἄνθρωπος, για να δείξη τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας, ἔτσι και ὁ διάβολος θα βρῆ ἕναν ἄνθρωπο και θα βάλῃ τὴ δύναμὶ του μέσα σ' αὐτόν. Μέχρι τώρα μετρήσανε καμμιά εικοσιπενταριά τέτοιους ἀντιχρίστους, νομίζοντας ὅτι κάποιος ἀπ' αὐτούς εἶνε ὁ τελικός. Ἀλλά πέσανε ἔξω. Θα στείλῃ και ὁ διάβολος στὸ τέλος τὸν «υἱόν» του. Θα βρῆ, δηλαδή, ἕναν ἄνθρωπο ἀντάξιό του. Και θα τοῦ δώσῃ τεράστια δύναμι και ἐξουσία, ὥστε αὐτός να γίνει τρόπον τινά ἐνσάρκωσις και ἕνανθρώπησις τοῦ διαβόλου. Θα παρουσιασθῆ σέ συγκεκριμένο πρόσωπο. Και θα εἶνε ἀντίπαλος τοῦ Χριστοῦ. Θα παλέψουν αὐτές οι δύο μεγάλες δυνάμεις, ὁ Χριστός και ὁ ἀντίχριστος. Αὐτὴ θα εἶναι ἡ μεγάλη σύρραξις.

Φαίνονται παραμύθια αὐτά. Φαίνοται σκοτεινά και ἀπίστευτα πράγματα, τὰ ὅποια ὁμως θα γίνουν τώρα πραγματικότης.

Ἐνα σημεῖο τῶν καιρῶν εἶνε και ἡ τηλεόρασι. Ἐντός ὀλίγου θα κλείσουν ὅλα τὰ σχολεῖα.... Τὸ μέγα σχολεῖο τῆς διαφθορᾶς εἶνε ἡ τηλεόρασι. Τούς δασκάλους τὰ παιδιά τούς ἐμπαίζουν, τούς κοροϊδεύουν, δέν τούς προσέχουν· στήν τηλεόρασι κάθονται μ' ἀνοιχτό τὸ στόμα....

Οἱ καθηγηταὶ και οἱ δάσκαλοι θ' ἀχρηστευθοῦν. Οἱ σκοτεινές δυνάμεις, μέσα ἀπὸ τούς χιλιάδες δα-

σκάλους, θά βροῦν ἕναν τετραπέρατο καί εὐφυέστατο δάσκαλο –αὐτό θά πῆ ἀντίχριστες δυνάμεις– καί θά τόν ὀπλίσουν καλά. Θά τόν προβάλουν στήν τηλεόρασι. Καί τότε τά παιδιά θά ποῦν· «Νά ὠραῖος δάσκαλος! Ὅχι σάν τό βλάκα, τόν ἠλίθιο τό δικό μας. Νά καλός καθηγητής, νά γιατρός, νά...». Ἔτσι θά σβήσουν ὅλα τά πράγματα καί ἔτσι θά κυριαρχήσῃ ὁ ἀντίχριστος· διά τῆς τηλεοράσεως....

Θ' ἀποστατήσουν ὅλοι. Ἀποστασία διά ῥαδιοφώνου, διά τύπου, διά τηλεοράσεως, δι' ὅλων τῶν μέσων. Καί θά παραμείνῃ μόνο μιά μικρή μειονότητα ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι καί θ' ἀντισταθοῦν.

Ὁ Θεός νά μᾶς βοηθήσῃ. Στά χρόνια αὐτά τῆς ἀποστασίας πού βρισκόμαστε, νά κάνουμε προσευχή, γιά νά μᾶς κρατήσῃ μέχρι τέλους ὁ Θεός.

Ἔνα εἶνε γεγονός ἀναμφισβήτητο, ὅτι ἔρχεται ὁ ἀντίχριστος. Καί ἐδῶ μᾶς δίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τά γνωρίσματά του, γιά νά τόν καταλάβουμε.

Λέει, ὅτι θά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος, ἀλλά τό πότε θά ἔρθῃ, εἶνε ἕνα πρᾶγμα πού δέν μποροῦμε ἀκριβῶς νά τό ὀρίσουμε. Μᾶς δίνει ὅμως ὠρισμένα σημάδια, καί αὐτά εἶνε τά ἐξῆς.

Ἄναρχία

Κακό πρᾶγμα εἶνε ἡ ἐξουσία, ἀλλά ἀναγκαία. Γιατί ἂν πέσῃ ἡ ἐξουσία, τότε ἔρχεται κάτι πιο φοβερό. Ἔρχεται ἡ ἀναρχία. Καί αὐτό ἐπιδιώκουν οἱ σκοτεινές δυνάμεις. Νά κλονίσουν ὅλα τά καθεστῶτα, εἴτε δεξιά εἴτε ἀριστερά εἴτε κεντρῶα, καί νά φέρουν τήν ἀναρχία.

Τί θά πῆ ἀναρχία; Ἄς ὑποθέσουμε, ὅτι αὐτή τήν ὥρα δέν ὑπάρχει στρατός, δέν ὑπάρχει χωροφυλακή,

δέν υπάρχει καμιά εξουσία. Φαντάζεστε τί μπορεί νά γίνη; Θά επικρατήσουν άμέσως τά άτακτα στοιχεΐα. Τριάντα - σαράντα - πενήντα, τά πλέον άπίθανα άτομα, θά έρθουν επάνω στην επιφάνεια και θά δημιουργήσουν μία χαώδη κατάσταση. Θά στήσουν στην πλατεΐα καρμανιόλα και θά κόβουν κεφάλια, εν όνόματι κάποιας άγνώστου δυνάμεως.

Θά πέσουν, λοιπόν, τά καθεστῶτα και θά δημιουργηθῆ μιá άναρχία παγκόσμια. Θά γίνη αυτό πού επιδιώκουν οί σκοτεινές δυνάμεις. Και μέσα στό κλίμα αυτό της άναρχίας θά εκπηδήση ό αντίχριστος. Αυτός θά εΐνε ό παγκόσμιος δικτάτωρ.

Τό «κατέχον» (Β΄ Θεσ. 2, 6) σήμερα εΐνε άλλο. Και βλέπουμε την άναρχία νά επεκτείνεται.

Θά στραφούν οί γονεΐς κατά τῶν τέκνων, τά τέκνα κατά τῶν γονέων. Οί γυναΐκες κατά τῶν άνδρῶν, οί άνδρες κατά τῶν γυναικῶν. Οί εργάτες κατά τῶν πλουσίων, οί πλούσιοι κατά τῶν εργατῶν, οί μικροί κατά μεγάλων. Οί ιερεΐς κατά ιερέων, οί άρχιερεΐς κατά τῶν άρχιερέων....

Τό ίδιο τό παιδί σου θά σε σκοτώση· και θά ἔχη τό σπίτι σου ξενοδοχεΐο ύπνου και φαγητοῦ. Και δέ θά τολμᾷς νά τοῦ μιλήσης.

Θά ἔρθη λοιπόν μιá άναρχία στόν κόσμο. Και αυτή ή άναρχία θά εΐνε τό κατάλληλο κλίμα, πού θά γεννηθῆ ό αντίχριστος. Αυτός θά συγκεντρώση επάνω του πᾶσαν εξουσίαν και θά διοικῆ κατά τρόπον άπαΐσιον και ἔλεεινόν.

Αυτό λοιπόν εΐνε τό «κατέχον». Αυτός θά καταργήση ὅλες τίς εξουσίες και θά μείνη μονοκράτωρ και κοσμοκράτωρ στόν κόσμο. Τί μυστήρια πράγματα θά γίνουν!

Στά Ἑνωμένα Ἔθνη εΐνε τώρα 145 σημαΐες. Θά

φύγουν όλες αυτές και θά ύψωθῆ ἡ σημαία τοῦ ἀντι-
 χρίστου. Καί θά εἶνε φοβερά καί τρομερά τά πράγματα.
 Καί δέν θά συγκρίνεται σέ φρίκη ἡ δουλεία αὐτή οὔτε
 μέ τῆ δουλεία τοῦ Νέρωνος οὔτε μέ τοῦ Στάλιν ἢ τοῦ
 Χίτλερ. Ἄλλά «ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν».

Ὡς τιμωρία τῆς ἀνθρωπότητος θά ἐπέλθῃ αὐτή ἡ
 κατάστασι.

Θά μείνη γιά πάντα ὁ ἀντίχριστος;

Ἄραγε θά μείνη γιά πάντα ὁ ἀντίχριστος; Ὁχι,
 δέν θά βασιλεύσῃ γιά πολύ καιρό. Σύντομα θά κατα-
 στραφῆ.

Θά καταλύσῃ τίς βασιλεῖες τοῦ κόσμου. Ἄλλά ἀ-
 πό τήν τρομακτική ἐκείνη πάλη νικητής θά ἐξέλθῃ ὁ
 Χριστός. Καί τότε θά ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτά εἶνε ἀπίστευτα. Ποιός τά πιστεύει; Καί ὅμως
 εἶνε ἀληθινά. Θά γίνουν ὅπως τά εἶπε ὁ ἀπόστολος
 Παῦλος. Καί σήμερα τά βλέπουμε ἐξελισσόμενα.

Αὐτό λοιπόν εἶνε «τό κατέχον».

Θά τόν συντρίψῃ σύντομα ὁ Θεός

*«ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος
 αὐτοῦ καί καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐ-
 τοῦ»* (ἔ.ἀ. στίχ. 8).

Ἄλλά δέ θά μπορέσῃ νά σταθῆ γιά πολύ ὁ ἀντίχρι-
 στος. Δέν θά εἶνε παντοκράτορας, δέν θά εἶνε αἰώνιος.
Θά τόν συντρίψῃ ὁ Θεός.

Εἶδατε τί γίνεται ὅταν τό μεγάλο δάσος πάρῃ φω-
 τιά; Οἱ λύκοι, οἱ ἀλεπούδες, οἱ ἀρκοῦδες, κάτω στήν
 Ἄφρική, τά λιοντάρια, οἱ λεοπαρδάλεις, οἱ καμήλες,
 πού ζοῦνε ἐπί γενεές γενεῶν μέσα σ' αὐτά τά δάση κ'

ἔχουν ἐκεῖ τίς φωλιές τους, ὅταν πιάση φωτιά τά βλέπεις τσοῦκ, τσοῦκ, τσοῦκ, φεύγουν ὅλα. Ὅπως λοιπόν μπροστά στή φωτιά ὅλα τά θηρία τοῦ δρυμοῦ φεύγουν, ἔτσι –λέει ἐδῶ ἡ ἁγία Γραφή–, ὅταν ἔρθῃ ὁ Χριστός, ὅταν γίνῃ ἡ ἐμφάνισις τῆς παρουσίας του, δέν θά μπορέσουν αὐτοί νά σταθοῦν. Θά ἐξαφανιστοῦν καί θά συντριβῇ ὁ ἀντίχριστος. Καί *«ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ καί καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ»*. Στήν ἐμφάνισι τοῦ Χριστοῦ δέν θά μπορῇ νά σταθῇ *«ὁ ἄνομος»*, θά ἐξαφανιστῇ καί θά συντριβῇ.

**Γιατί νά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος;
Γιατί ὁ Θεός δέν τόν καταργεῖ;**

Θά πῆ κάποιος: Γιατί νά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος; Δέν μπορεῖ ὁ Θεός νά τόν καταργήσῃ ἀμέσως; Γιατί θά τόν ἀφήσῃ νά πάρῃ ἐξουσία;... Γιατί λοιπόν ὁ Θεός θά τόν ἀφήσῃ; Για νά τυραννήσῃ τήν ἀνθρωπότητα; Δέν εἶνε αὐτό φοβερό;

Ἄπαντῶ. Τό πιό σπουδαῖο προσόν τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ ἐλευθερία. Ἄφοῦ δέν θέλει ὁ ἄνθρωπος νά τόν κυβερνᾷ ὁ Χριστός, θά τόν κυβερνήσῃ ὁ ἀντίχριστος. Εἶνε μυστήριον πρᾶγμα: δέν θέλει ἡ ἀνθρωπότης τόν Σωτῆρα της, τό Χριστό· θέλει τό Βαραββᾶ.

Ἐκείνη ἡ Μεγάλη Παρασκευή εἶνε ἕνα δράμα συγκλονιστικό. Ὁ καημένος ὁ Πιλᾶτος, πού κρατοῦσε τό ρωμαϊκό δίκαιο, «Ἔ», σοῦ λέει, «ποῦ πᾶνε αὐτοί; Τούς ἔθρεψε, τούς πότισε, τούς θεράπευσε, τούς ἀνέστησε καί νεκρούς. Τέλος πάντων, τόσο σκληροί θά μείνουν ἀπέναντί του· θά τόν λυπηθοῦν». Γι' αὐτό τούς παρουσίασε ἕναν κακοῦργο, τό Βαραββᾶ, πού τά χέρια του ἦταν βουτηγμένα μέσα στό αἷμα, καί τούς

εἶπε· –Ἔχω τό Χριστό, ἔχω καί τό Βαραββᾶ· ποιόν ἀπό τούς δύο προτιμᾶτε, ποιόν νά ἐλευθερώσω; Φώναξαν ὅλοι· –Τό Βαραββᾶ....

Κ' ἐμεῖς τό ἴδιο ζητᾶμε. Θέλουμε οἱ Βαραββᾶδες νά μᾶς κυβερνήσουν. Κι ἀφοῦ τούς Βαραββᾶδες διαλέγουμε, αὐτοί θά μᾶς κυβερνοῦν. Ἔχω πολλά σχετικά παραδείγματα νά σᾶς παρουσιάσω. Τέτοιος εἶνε ὁ κόσμος....

Ἔτσι σκότος καί Βαραββᾶν ἐκλέγει ἡ ἀνθρωπότης. Δέ θέλω νά ἐπεκταθῶ περισσότερο....

Θά παρουσιαστῇ ἕνας –ὅπως ἕνας ἦταν κι ὁ Χριστός–, θά παρουσιαστῇ μέσα στούς αἰῶνες ἕνα πρόσωπο πού θά ἔχη τεραστία δύναμι. Θά συγκεντρώση ὅλες τίς ἐξουσίες στά χέρια του. Θά κάνη τέρατα καί σημεῖα. Θά διαλύση καί θά ξευτελίση τήν ἀνθρωπότητα. Καί *«ἄξια ὧν ἐπράξαμε θ' ἀπολαμβάνομεν»* (πρβλ. Λουκ. 23, 41).

Πολλοί εἶνε οἱ ἀντίχριστοι. Ἀλλά ὁ καθαυτό ἀντίχριστος δέν ἦρθε ἀκόμα. Ὅπου νά 'νε ἐμφανίζεται. Αὐτή εἶνε ἡ γνώμη μου. Ὅλα αὐτά τά προμηνύματα (διαφθορά, ἀναρχία, ἐκφυλισμός) δέν εἶνε καλά....

Ἡ ἀναρχία ξαπλώνεται παντοῦ. Ὅταν θά ἐπικρατήση, θά ἔρθῃ ὁ ἀντίχριστος καί θά πῆ· Ἐγώ εἶμαι τό κράτος, ἐγώ εἶμαι ὁ Θεός· δέν σοῦ χρειάζεται, δέν ἔχεις ἀνάγκη ἀπό ἄλλο Θεό....

«Μή πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπί υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145, 3). Μή στηρίζετε τίς ἐλπίδες σας σέ ἀνθρώπους, ἀτελεῖς, ἀμαρτωλούς, γεμάτους ἐλαττώματα. Ἐλπίζετε μονάχα στόν Κύριο.

Θά ἐκλέξουμε λοιπόν ἐμεῖς, ἡ ἀνθρωπότης, Ἰησοῦν τόν Ναζωραῖον; Ἄν τόν ἐκλέξουμε, χαρά καί εὐτυχία. Δέν τόν ἐκλέγουμε; *«Ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν»* (Λουκ. ἔ.ἀ.). Καί ἡ μεγαλύτερή μας τι-

μωρία θά εἶνε ὁ ἀντίχριστος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται καί θά τούς ταπεινώσῃ ὅλους.

Ποιοί θά πέσουν στά δίχτυα τοῦ ἀντιχρίστου

«Ἄνθ' ὧν τήν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τό σωθῆναι αὐτούς» (Β' Θεσ. 2, 10).

Λέει ἐδῶ ποιοί θά πέσουν στά δίχτυα τοῦ ἀντιχρίστου. Θά πέσουν ἄραγε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι; Ὁχι, δέν θά πέσουν ὅλοι· διότι τότε θά ἦταν ἄδικος ὁ Θεός. Θά πέσουν μόνο ὅσοι εἶνε *χάνοι*... Θά πέσουν στά δίχτυα τοῦ ἀντιχρίστου αὐτοί, οἱ ὁποῖοι δέν εἶνε σέ θέσι νά κάνουν *διάκρισι*. Θά πέσουν, ὅπως λέει ἐδῶ, ὅσοι *«τήν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο»*. Αὐτοί πού δέν δέχθησαν καί δέν ἀγάπησαν τήν ἀλήθεια. Ἡ δέ Ἀλήθεια εἶνε ὁ Χριστός (βλ. Ἰωάν. 14, 6)....

Θά πέσουν στά δίχτυα τοῦ σατανᾶ ἐκεῖνοι πού θά τό θέλουν. Γιατί οἱ ἄνθρωποι δέν εἶνε χάνοι καί ψάρια, ἀλλά ἔχουν κάποιο μυαλό καί κάποια διάθεσι. Ἄλλοι δέν ἔχουν καλή διάθεσι, ἔχουν χάσει τά ἀνώτερα αἰσθητήρια καί ζοῦν σάν ρεμάλια....

Θά συλληφθοῦν στά δίχτυα τῆς ἀπάτης αὐτοί πού δέν ἔχουν διάθεσι, πού δέν ἀγαποῦν τήν ἀλήθεια, πού τούς ἀρέσει νά ζοῦνε στό ψέμα.

Οἱ ἄνθρωποι πού ἀγαποῦν τήν ἀλήθεια εἶνε πολύ λίγοι....

Ἐπάρχει πνεῦμα πλάνης στόν κόσμο. Καί ζοῦμε σ' ἓνα τεράστιο παγκόσμιο ρεῦμα πλάνης, πού ἀρχίζει ἀπό τά μικρότερα καί φθάνει ἕως τά μεγαλύτερα. Θά πέσουν, λέει ἐδῶ ὁ ἀπόστολος, στά δίχτυα τοῦ ἀντιχρίστου ὄχι ὅλοι, ἀλλά αὐτοί πού δέν ἔχουν καλή διάθεσι. Αὐτοί πού τεντώνουν τ' αὐτιά τους πότε ἐδῶ καί πότε ἐκεῖ....

Φρικτή εἶνε ἡ κατάστασι. Πνεῦμα πλάνης ἐξαπλώνεται μέ καταπληκτικό ῥυθμό. Δέν εἶνε τίποτε, σοῦ λέει, ἡ μοιχεία· δέν εἶνε τίποτε ἡ πορνεία· δέν εἶνε κακά πράγματα αὐτά· τί κάθεσαι καί μοῦ λές ἐσύ;...

Τό προφήτευσε αὐτό ἡ ἁγία Γραφή. Εἶπε, ὅτι θά ἔρθη ἡμέρα, πού οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ θά πορνεύονται καί θά κάνουν τά αἴσχη, θά τό θεωροῦν κάτι ἀθῶο, σά νά πίνουν ἕνα ποτήρι νερό, ἕνα γλυκό πιοτό («*ἐβδελυγμένος καί ἀκάθαρτος ἀνήρ, πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ*» Ἰώβ 15, 16). Αὐτό εἶνε τό πνεῦμα τῆς πλάνης πού θά ἔχη τεραστία διάδοσι.

Καί αὐτά μέν θά συμβαίνουν στόν κόσμο, πού θά πέφτη στά δίχτυα πού ἀπλώνει ἡ ἁμαρτία.

Τό νά πεθάνουμε εἶνε φυσικό πράγμα, τό νά προδώσουμε τήν πίστι εἶνε ἀπαίσιο καί ἀποτρόπαιο.

* * *

Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε τίς δυνάμεις τοῦ σκότους;

Τί λέει ἡ Ἀποκάλυψις;

Πουλῆστε τό πουκάμισό σας καί ἀγοράστε τήν Ἀποκάλυψι. Αὐτά πού εἶνε γραμμένα, ὅλα θά γίνουν. Ὁ οὐρανός καί τά ἄστρα θά πέσουν, τά ποτάμια θά ξηρανθοῦν, θά λειώση ἡ γῆ σάν τό μολύβι, θά πέσουν θρόνοι καί καθεστῶτα· ἀλλά ὅ,τι λέει ἡ Ἀποκάλυψις, ὅλα θά γίνουν. «*Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δέ λόγοι μου οὐ μή παρέλθωσι*», εἶπε ὁ Χριστός (Ματθ. 24, 35).

Αὐτά πού λέγει ἡ Ἀποκάλυψις, αὐτά πού εἶπε ὁ ἀπόστολος, αὐτά πού εἶπε ὁ ἅγιος Κοσμῶς ὁ Αἰτωλός, γίνονται στίς ἡμέρας μας. Κ' ἐμεῖς τί κάνουμε, ἀδελφοί μου;

Νά ξυπνήσουμε

Διάβασα κάποτε για έναν πού πήγε πάνω σ' ένα βουνό. Τό βουνό ήταν ὁ Βεζούβιος κ' ήταν οἱ παραμονές τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἠφαιστείου. Πῆγε λοιπόν καί κάθησε πάνω στό Βεζούβιο. Ἐδῶ, λέει, ὦραϊα εἶνε χορταράκι ἄφθονο, δέντρα μέ ὦραϊα σκιά.... Ἔβγαλε τήν κάππα του, ξάπλωσε κάτω, καί πῆρε ἕναν θαυμάσιο ὕπνο. Ῥοχάλιζε ἐπάνω στό χορταράκι. Ἀπό κάτω ὅμως τί ἦτανε; Δούλευε ὁ Βεζούβιος. Ποιός θά τοῦ τό ἔλεγε; Ἀπό κάτω ἦτανε κρατήρας. Σέ ὀλίγα λεπτά, ἐνῶ αὐτός κοιμόταν καί ροχάλιζε, ἄνοιξε ὁ κρατήρας, τόν πέταξε καί ἡ λάβα τόν ἔκανε κάρβουνο.

Κοιμούμεθα, ἀδέρφια μου! Κοιμούμεθα ἐπιμενίδειον ὕπνον, καί οἱ πολιτικοί μας καί οἱ ἐκκλησιαστικοί μας ἄρχοντες καί οἱ πάντες καί οἱ μικροί καί οἱ μεγάλοι, ὅλων τῶν χρωμάτων, καί δεξιοί καί ἀριστεροί καί ὅλων τῶν ἀποχρώσεων. Ὅφειλω νά τό κηρύξω σήμερα καί νά πῶ ὅτι **κοιμούμεθα ἐπάνω σέ ἕνα ἠφαιστείο**. Ἄς γλεντοῦνε, ἄς διασκεδάζουν, ἄς χορεύουν, ἄς ὀργιάζουν· τό ἠφαιστείο λειτουργεῖ, καί μία ἡμέρα θά ἐκραγή. Οὐαί καί ἀλλοίμονον σέ ὅλους μας. Θά μᾶς ἐκτινάξῃ ὁ Βεζούβιος τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ εἰς τά πέρατα τοῦ κόσμου. Οὐαί τῷ κόσμῳ!

Κοιμᾶσαι λοιπόν; Κοιμᾶσαι ὅταν λειτουργάῃ ὁ ἱερεὺς, κοιμᾶσαι ὅταν κηρύττῃ ὁ ἱεροκήρυκας, κοιμᾶσαι ὅταν γίνωνται μεγάλα γεγονότα; Θά σαλπίσουν σάλπιγγες Ἀποκαλύψεως. Καί τότε καί ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι καί μεγάλοι καί μικροί θά ξυπνήσουν. Θά εἶνε ὅμως πλέον ἀργά. Θά πᾶνε στά βουνά καί θά λένε βουνά, ἀνοίξατε γιά νά μᾶς κρύψετε ἀπό τήν ὀργή τοῦ Κυρίου (πρβλ. Λουκ. 23, 30· Ἀπ. 6, 16).

Εἶνε ταῦτα παραμύθια; Ὅχι, ἀδελφοί μου. Εἶνε γεγονότα, γεγονότα τῆς Ἀποκαλύψεως. Γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται.

Λοιπόν σαλπίζω κ' ἐγώ, ἕνας μικρός σαλπικτής μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μου, σαλπίζω κ' ἐγώ καί λέγω· Ξυπᾶτε, ξυπᾶτε!

«*Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις;...*», λέει ἕνα τροπάριο τῆς Ἐκκλησίας μας. Ξύπνα ψυχή, ξύπνα ψυχή. «*Τό τέλος ἐγγίζει καί μέλλεις θορυβεῖσθαι...*».

Ἄς μή κοιμώμεθα, ἀδελφοί μου, γιά ν' ἀκούσωμε τό «*Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός...*». Ἄς ξυπνήσωμε καί ἄς γρηγοροῦμε, γιά νά δοξάζουμε Πατέρα Υἱόν καί ἅγιον Πνεῦμα εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

Ν' ἀνασυντάξουμε τίς δυνάμεις μας ἐναντίον τοῦ κακοῦ

Ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα πολεμεῖται. Πολεμεῖται περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά. Καί οἱ Χριστιανοί κοιμούνται. Ἐγώ, λέει ὁ ψευτοχριστιανός, πάω στήν ἐκκλησία, κάνω τό σταυρό μου, προσκυνῶ τίς εἰκόνες, ἀνάβω τό κερί μου, ἀκούω, κοινωνῶ, καί τίποτα παραπάνω· μέχρι ἐκεῖ σταματοῦν. Ἐνῶ τώρα οἱ δύσκολοι καιροί μας ἐπιβάλλουν, ὁ Χριστιανός νά εἶνε μαχητικός καί νά ἀγωνίζεται γιά τήν πίστι του....

Θέλω νά εἶστε ἔτοιμοι γιά νά δώσετε τό παρόν εἰς ὅλα τὰ προσκλητήρια εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως –μέ σάλπιγγα Χριστοῦ– νά σᾶς καλέσῃ ὁ ἐπίσκοπος.

Σᾶς ἐρωτῶ· Εἶστε σύμφωνοι; Ἐχετε διάθεσι ν' ἀγωνιστῆτε;....

Ἐάν ἐσεῖς ἔχετε διάθεσι ν' ἀγωνιστῆτε, τότε ὑπάρχει ἐλπίς νά νικήσωμε· ἐάν δέν ἔχετε διάθεσι, θά μᾶς

σαρώση τό κύμα τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀθείας καί ὄλων τῶν αἰρέσεων.

Σᾶς ἐρωτῶ λοιπόν· ἔχετε διάθεσι νά γίνετε ἀγωνιστικοί Χριστιανοί;

Μποροῦμε νά ὑπολογίσουμε στήν ἀγάπη σας;

Ἐάν λ.χ. παρουσιασθῆ σατανᾶς κάποια νύχτα καί χρειασθῆ ἔκτακτος ἐπιστράτευσις, θά εἶστε ἀπό ἑκείνους πού θά δώσουν τό παρόν; Νύχτα προδώσανε τό Χριστό· «...ἦν δέ νύξ», λέει τό Εὐαγγέλιο (Ἰωάν. 13, 30). Τά παιδιά τοῦ σκότους τή νύχτα κυρίως δροῦν καί τρέχουν παντοῦ, δεξιά καί ἀριστερά.

Μπορεῖ νά χρειασθῆ νύχτα, ἀλλά καί τήν ἡμέρα, νά γίνῃ κάποιο προσκλητήριο... Μποροῦμε δηλαδή νά σᾶς πάρουμε ἕνα τηλέφωνο καί νά σᾶς ποῦμε «Ἐλᾶτε ἐδῶ στή μητρόπολι, ἐλᾶτε στό ἐπισκοπεῖο, σᾶς χρειαζόμεθα»;...

Ὁ Θεός σᾶς ἔδωσε χέρια καί πόδια καί καρδιά καί μάτια καί αὐτιά, γιά νά τά θέσετε στήν ὑπηρεσία του· Καί ὅπως οἱ ἄλλοι τά χρησιμοποιοῦν ὅλα αὐτά γιά τόν διάβολο, ἔτσι ἐμεῖς νά χρησιμοποιήσουμε ὅλ' αὐτά τά μέσα γιά τό Χριστό.

Δέν κάλεσα στή συγκέντρωσί μας αὐτή ὅλη τήν πόλι· κάλεσα ἐσᾶς, γιατί μοῦ εἶπαν οἱ ἱερεῖς σας, ὅτι ἐκκλησιάζεσθε ὅτι ἐξομολογεῖσθε, ὅτι κοινωνεῖτε καί ἔχετε ἐνδιαφέρον ἐκκλησιαστικόν. Λοιπόν, αὐτό τό ἐνδιαφέρον νά τό χρησιμοποιήσουμε καί νά γίνετε μαχητικοί Χριστιανοί, μιᾶς Ἐκκλησίας ἀγωνιζομένης μέ ὅλα «τά ὄπλα τοῦ φωτός» (Ῥωμ. 13, 12).

«Ἐχει ὁ Θεός», ἀλλά κ' ἐμεῖς ν' ἀγωνιστοῦμε

Μερικοί ἴσως θά ποῦνε· «Ἐχει ὁ Θεός...».

Ἐχει ὁ Θεός ἀσφαλῶς. Δέν γίνεται τίποτε πάνω στή γῆ ἂν δέν θέλῃ ὁ Θεός. Ὁ Θεός ὅμως θέλει πάνω στή γῆ νά εἶμαστε ἀγωνισταί, ζωντανοί Χριστιανοί καί ἔτοιμοι νά ὑπερασπίσουμε τά ἱερά καί τά ὄσια.

Καί νά μή λέμε μόνο «Ἐχει ὁ Θεός...» καί «*πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς*» (Ματθ. 16, 18). Ἄσφαλῶς, δέ θά σβῆσῃ ἡ Ἐκκλησία ἀπό τόν κόσμον· ἀλλά **μπορεῖ νά σβῆσῃ ἀπό τήν Ἑλλάδα, ὅπως ἔσβησε ἀπό τή Μικρά Ἀσία...** Δέν φανήκαμε ἀντάξιοι, καί τά χάσαμε ὅλα αὐτά. Ὅπως λοιπόν δέ φανήκαμε ἀντάξιοι καί ἤρθε ἡ μοιραία στιγμή τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, ἔτσι θά ἔρθῃ καί ἡ μοιραία στιγμή πού ὁ Θεός θά δώσῃ κλῶτσο καί θά μᾶς πετάξῃ καί θά πάῃ ὁ χριστιανισμός κάτω στήν Ἀφρική. Θ' ἀλλάξῃ τόπο. Θά φύγῃ μακριά. Θά πάῃ ἀλλοῦ, μέσα στίς Ἰνδίες, μέσα στήν Κίνα θά πάῃ. Ἐμεῖς θά εἶμεθα ἀνάξιοι.

Ἐγώ τούς εἶπα· Βρέ παιδιά προσέξτε, ὁ κίνδυνος τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐκ τῶν αἰρέσεων. Τρακόσες αἵρέσεις ὑπάρχουν. Ἐξέλεξαν τήν Ἑλλάδα ὡς τόπον ὄλων τῶν αἰρέσεων. Εἶνε ἡ μόνη γωνιά τοῦ πλανήτου πού τοιαύτη ἐλευθερία ἐδόθη. Συνεπῶς καί ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀθεΐας δέν εἶνε μικρός. Καθ' ἣν στιγμή στή Ῥωσία κλονίζεται ὁ ὕλισμός, ἐδῶ ἐμεῖς, πάντοτε ὀπισθοδρομικοί, θά εἶμεθα τελευταῖοι πού θά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό αὐτό τό μικρόβιο. Μεγάλος εἶνε ὁ κίνδυνος τῆς ἀθεΐας καί τῶν αἰρέσεων.

Τά ἐγκλήματα τῶν πνευματικῶν

Ἄκοῦτε, τώρα, τά ἐγκλήματα τῶν πνευματικῶν.

Στήν Ἀθήνα κάτω, παιδιά σπουδαῖα, πού διαμαρτυρηθήκανε γιά τὰ αἴσχη καί μπῆκαν στή φυλακή καί κακοποιηθήκανε, πῆγαν στούς πνευματικούς των –δέ θέλω ν' ἀναφέρω ὀνόματα– καί ἐξωμολογήθηκαν τίς ἁμαρτίες των. Μετά ρωτοῦσε νά μάθῃ ὁ πνευματικός, ἄν κάνανε τίποτ' ἄλλο.

–Νά, λένε τὰ λεβέντικα παιδιά, πήγαμε ἐκεῖ κάτω μέ τόν Καντιώτη καί φωνάξαμε «αἴσχος».

–Τί κάνατε; Τί εἶνε αὐτά τὰ πράγματα, πού κάνατε! Δέν τὰ θέλει αὐτά ὁ Θεός!... καί τούς ἔβαλε ἕνα χρόνιο μακριά ἀπό τή θεία κοινωνία.

Λοιπόν σᾶς εἰδοποιῶ, νά μήν ἐπηρεάζεσθε ἀπό τέτοιες θεωρίες, ἀλλά νά δίνετε τό παρόν σέ ὅλα τὰ προσκλητήρια, πού μέ σάλπιγγα Χριστοῦ θά σᾶς καλέσῃ ὁ ἐπίσκοπος.

Πρέπει νά ὁμολογήσω ὅτι, ἄν παραμένω ἐπίσκοπος Φλωρίνης, συνέβαλε καί αὐτό. Θά εἶχα φύγει ἀπό τό 1968, τό πρῶτο ἔτος πού ἦρθα στή μητρόπολι, ἐάν δέν ὑπῆρχε τό ἀγωνιστικό αὐτό πνεῦμα. Διότι τώρα ἡ ἀστυνομία εἶνε ἀπαθής θεατής, τότε ὅμως δέν ἦταν ἀπαθής θεατής, ἀλλά ἐχθρική. Κινδύνευσα, ἐπειδή ἤλεγξα τήν κατάστασι. Τώρα γινήκανε ὅλοι ἀντιστασιακοί. Τά πράγματα βοοῦν, ὅτι διαφώνησα τότε ἐπάνω σέ σοβαρά ἐκκλησιαστικά θέματα· δέν ἐπέτρεψα νά ἐκφωνοῦνε λόγους πολιτικούς μέσα εἰς τόν ναό καί τούς ἐξεδιώξα. Γι' αὐτό ἔπνεαν μένεα ἐναντίον μου καί ἔστειλαν ἐπάνω στή Φλώρινα γιατρούς - ψυχιάτρους. Τά θυμᾶστε αὐτά; Ἦρθαν στή μητρόπολι καί μέ περιεκυκλώσανε μέ στρατιώτας καί χωροφύλακας, καί ὅλοι μαζί μέ παρακολουθοῦσαν.

–Τώρα τί γίνεται; λέω.

Μοῦ ἴδωσε ὁ Θεός θάρρος

Μοῦ ἴδωσε ὁ Θεός θάρρος, τόλμη, δύναμι. Καί τί ἔκανα· ἔφυγα ἀπό τή μητρόπολι καί πῆγα στό ναό, στόν Ἅγιο Παντελεήμονα. Χτύπησα τήν καμπάνα, μαζεύτηκε ὁ λαός, καί τούς εἶπα τό ἱστορικό. Ὁ λαός ἐξεμάνη καί φώναζε· «Ὅχι, δέ θά φύγης, θά μείνης ἐδῶ κοντά μας!...»....

Ἐτόλμησαν νά θέσουν ὑπό ἀμφισβήτησι καί τόν νοῦ μου καί νά μέ πιάσουν κ' ἐμένα νά μέ κλείσουν μέσα στό φρενοκομεῖο. Ὡς Ἑλλην ἱεράρχης ἀπήντησα καί ἡ χωροφυλακή ἐπ' ἔξω ἔλαβε τά πόστα. Φοβηθήκανε μήπως ἐγώ κτυπήσω τούς καθηγητάς. Μπήκαν μέσα στή μητρόπολι. Ἔδωσα ἐντολή νά τούς κεράσουν, καί τούς ἔστειλα μήνυμα· Ὁ ἐπίσκοπος, πού δέχεται καί τόν τελευταῖο κουρελιάρη καί κάθετα ὄρες ὀλόκληρες μ' αὐτόν, ὑπό τοιαύτας συνθήκας δέν θά σᾶς δεχθῆ....

Εἶπαν κάποιοι· «Ἔχει μῖσος ὁ δεσπότης». Ὅχι· μέσα στήν καρδιά μου βρίσκονται ὅλοι, ἐχθροί καί φίλοι· καί πάνω ἀπό τό σταυρό θά λέω· «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδασι τί πιοῦσι» (Λουκ. 23, 34). Δέν αἰσθάνομαι μῖσος ἐναντίον οὐδενός. Μῖσος αἰσθάνομαι ἐναντίον τοῦ διαβόλου, ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας. Μ' αὐτούς ἔχω πόλεμον ἄσπονδο, ἀνένδοτο. Δέν θά ὑποχωρήσω ἀπέναντι τοῦ διαβόλου καί ἀπέναντι τῆς ἀμαρτίας. Μέχρι τελευταίας μου πνοῆς θ' ἀγωνισθῶ ὑπέρ τῶν ὀραίων ἰδανικῶν τῆς πατρίδος....

Ἄν δέν ἐπίστευα στό Εὐαγγέλιο, θά προτιμοῦσα νά εἶμαι λοῦστρος, νά γυαλίζω παπούτσια στούς δρόμους τῆς πόλεως. Πιστεύω στό Εὐαγγέλιο, πιστεύω στήν Ὁρθοδοξία, καί παίζω κορώνα - γράμματα τῆ ζωῆ μου γιά τήν Ἑλλάδα....

Ἐδῶ δίδεται μιὰ μάχη· ἡ μάχη τοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ σατανᾶ. Πρέπει νά νικήσῃ ὁ Χριστός, καί μόνον ὁ Χριστός.

Μοῦ εἶπαν οἱ ἄρχιερεῖς «Πάτερ μου, συμβιβασμό».

Εἶμαι ἔτοιμος γιά κάθε συμβιβασμό. Ἄντέστε στό νομάρχη. Καί ἂν ὁ νομάρχης θέλῃ νά συμμορφωθῇ μέ τό αἰώνιον Εὐαγγέλιο, καί ἂν ὑποταχθοῦν οἱ ἄρχοντες στό αἰώνιον Εὐαγγέλιο, ἐγώ θά τοὺς ἀγκαλιάσω ἐδῶ μέσα στήν ἐκκλησία. Ἐάν ὅμως δέν θέλουν, ἐγώ εἶμαι ἀσυμβίβαστος. **Δέν ὑποχωρῶ οὔτε ἓνα γιῶτα ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ....**

Θεέ μου, συγχώρεσε τοὺς ἐχθρούς μου, οἱ ὅποιοι ἔφθασαν μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε νά μοῦ φορέσουν ζουρλομανδύα γιά νά μέ κλείσουν στό Δρομοκαῖτειο. Συγχώρεσέ τους, Θεέ μου....

Δέν ξέρω πόσες ἡμέρες θά μείνω στή Φλώρινα· ἴσως καί νά μή μέ ξανακούσετε. Ἐσεῖς δέ, ἀγαπητοί μου, μείνετε πιστοί στήν πατρίδα μας, μείνετε πιστοί στά ἰδεώδη μας, μείνετε πιστοί εἰς τήν μνήμη τῶν πατέρων μας. Ἐκάθησα ὀχτώ μῆνες στή μητρόπολι, καί ἔκανα ὅ,τι δέν ἔκαναν ἄλλοι σέ σαράντα χρόνια....

Ὁ λόγος μου ἦταν εἰρηνικός καί κατευναστικός. Θά τηλεγραφήσουν τώρα κάτω στήν Ἀθήνα καί θά ποῦν, γιά νά μέ ἐξοντώσουν, ὅτι ὁ Αὐγουστῖνος ἐκήρυξε ἐπανάστασι. Δέν κήρυξα ἐπανάστασι, ἀλλά εἰρήνη, συνδιαλλαγή, καί ἀγάπην πρός ὅλον τόν λαό. Θέλω ὁ λαός μας, ἀπό τόν νομάρχη μέχρι τόν τελευταῖον πολίτην, καί ἀπό τόν διοικητήν τοῦ Σώματος μέχρι τόν τελευταῖον στρατιώτην, θέλω τόν λαόν μου νά εἶνε κάτω ἀπό τήν εὐλογίαν Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· ὄν, παῖδες, εὐλογεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας....

Δέν εἶμαι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἱ ὅποιοι, ὅπως εἶπα στόν ἐνθρονιστήριο λόγον μου, θυσιάζουν τάς ἀρχάς χάριν τοῦ θρόνου. Ἐπίσκοπος δέν ἤθελα νά γίνω· ἤθελα νά πεθάνω ὡς «πάτερ Αὐγουστίνος». Μέ ἐπεστράτευσε ἡ πατρίς, καί ἐδέχθην στά ἐξήντα μου χρόνια. Μέ ἐπεστράτευσαν, ἀλλά τούς ἐδήλωσα σαφῶς καί κατηγορηματικῶς, ὅτι δέν θά θυσιάσω τάς ἀρχάς μου χάριν τοῦ θρόνου, ἀλλά θά θυσιάσω χίλιους θρόνους γιά τήν ἀλήθεια, γιά τό Χριστό, καί γιά τήν πατρίδα.

Οἱ ἄσπονδοι ἐχθροί μου τώρα μέν φοροῦν γαλάζιο σκουφί, ἀλλά αὔριο –μή γένοιτο πατρίς, μή γένοιτο Ἑλλάς–, ἅμα συμβῆ κάτι, τό γαλάζιο σκουφί τους θά τό κάνουν κόκκινο· μά ὁ Αὐγουστίνος τό καλυμμαύχι του θά τό ἀφήσῃ πάντα χριστιανικό καί πάντα ἑλληνικό.

Δέν εἶμαι χθεσινός· 35 χρόνια ὑπηρετῶ τό λαό. Τά καλντερίμια τῆς Κοζάνης καί τά ψηλά βουνά μέ γνωρίζουν ὡς ἄνδρα ὁ ὅποιος ὑπηρετήσα τήν πατρίδα μέ ὅλη μου τήν ἀγάπη καί μέ αὐτοθυσία.

Τώρα οἱ ἀδίστακτοι ἐχθροί μου ἔχουν τήν ἀξίωσιν, ὁ ἐπίσκοπος τῶν 62 ἐτῶν νά κάθεται κλαρίνο ἐνώπιον τῶν οἰωνδήποτε καί ραδιουργοῦν ἐναντίον μου.

Σέβομαι τάς ἀρχάς καί τάς ἐξουσίας, ἀλλ' ὑπεράνω ὅλων ἔχω τήν ἀλήθεια καί τόν Θεόν.

Ἐνα τσουβάλι κατηγορίες ἐκτόξευσαν ἐναντίον μου. Σάν τούς ψαράδες «ἐψάρευαν» τόν κήρυκα τοῦ εὐαγγελίου. Ἐνῶ χιλιάδες κόσμος μέ ἀκολουθεῖ, αὐτοί οἱ χαφιέδες «ψάρευαν» τίς λέξεις μου, τίς φράσεις μου, τήν ἀγνή μου τήν καρδιά, γιά νά τά κάνουν ξίφη ἐναντίον μου.

Τό ἐδήλωσα καλά εἰς τά ἀνώτερα κλιμάκια τῆς

πατρίδος μου. Όπως είχα τό θάρρος εις ημέρας σκληράς νά όμολογήσω τήν αλήθεια και νά πάω στά στρατόπεδα και νά κινδυνεύσω, έδήλωσα και τώρα στους πολιτικούς παράγοντας και είπα: Έξετάσατε τόν βίον μου· εάν ενήργησα έναντίον του έθνους μου, νά μέ παραπέμψετε σέ στρατοδικείο και νά μέ εκτελέσετε.

Είπα και στους εκκλησιαστικούς παράγοντας: Έξετάσατε τόν βίον μου, πάρτε κόσκινο και κοσκινίσατέ με· αν βρῆτε ότι παρέβηκα τους κανόνες της Εκκλησίας, νά μέ καθαιρέσετε.

Και αφού δέν μπόρεσαν νά βροῦν στοιχειά ούτε για στρατοδικείο ούτε για Ίερά Σύνοδο, οί κατηγοροί μου οί αδίσταχτοι, από πέτρα σέ πέτρα, από άβυσσο εις άβυσσο, από συκοφαντία σέ συκοφαντία, από εγκλημα εις εγκλημα, έφτασαν σ' ένα σημείο αδελφοί μου άπίστευτο.

Χθές τό βράδυ, ή ώρα 6, μία μαύρη λιμουζίνα μέ τρεις ψυχιάτρους, καθηγητάς πανεπιστημίου, ήρθαν για νά εξετάσουν εάν έχω σώας τάς φρένας μου.

Δέν τους έδέχθηκα, ως Έλλην ιεράρχης. Τους έδίδαξα, ότι παράφρων δέν είμαι, ότι έχω σώας τάς φρένας της διανοίας μου.

Έπιτρέψτε μου και τήν ώραν αυτή νά σᾶς πῶ τήν αλήθεια· από μικρᾶς ηλικίας στό δημοτικό σχολείο είχα άριστα, στό γυμνάσιο είχα άριστα, στό σχολαρχείο άριστα, στό πανεπιστήμιο άριστα. Στή δημοσιογραφία και στά περιοδικά άριστα. Έχω συγγράψει 20 βιβλία μέ 10.000 σελίδες· άς εξετάσουν, αν βροῦν στά συγγράμματά μου ένα μόριο παραφροσύνης.

Ζητοῦν νά μου φορέσουν τόν ζουρλομανδύα, για νά μέ κλείσουν στό φρενοκομείο, οί αδίσταχτοι έχθροί μου.

Έγώ πιστεύω, ναι πιστεύω στό Ευαγγέλιο, πού

κρατῶ στά χέρια μου. Πατῶ τόν κόσμο ὅλον, ἀλλά τό Εὐαγγέλιο δέν τό πατῶ. Ἐάν αὐτό εἶνε ψέμα, νά τό κάψουμε καί νά πᾶμε μέ τούς ἀθέους, νά γκρεμίσουμε τίς ἐκκλησιές, νά κάψουμε τούς παπάδες. Μά δέν εἶνε ψέμα. Μπορεῖ ψέμα νά εἶνε τά ἄστρα, ψέμα νά εἶνε ὁ ἥλιος, ψέμα τά ποτάμια, μά ποτέ τό Εὐαγγέλιο δέν εἶνε ψέμα. Εἶνε ἡ ἀλήθεια τοῦ κόσμου....

Ἄλλά παραπάνω ἀπό τούς ἄρχοντας εἶνε Ἄλλος. Ἐχω πικράν πεῖρα τῆς ζωῆς. «Μή πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπί υἰούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» (Ψαλμ. 145, 3). Δέν ἔχω ἐλπίδα σέ κανέναν· ἐλπίδα μου εἶνε ὁ Θεός.

Θά βαδίσω ἀντρίκια, θά βαδίσω παλληκαρήσια, θά βαδίσω ὡς ἐπίσκοπος ἐν μέσῳ τοῦ χάους, καί θά λαλήσω τήν ἀλήθεια, εἴτε μέσα εἰς τά στρατόπεδα εἴτε εἰς τάς φυλακάς. Ἐως ὅτου ὑπάρχη ἡ ἀναπνοή μου, θά κηρύττω τήν ἀλήθεια καί μόνο τήν ἀλήθεια....

Ἐστέ γενναῖοι καί θαρραλέοι. Πόντιοι, Μικρασιᾶται, ἐκλεκτά παιδιά τῆς Μακεδονίας μας, ἐστέ θαρραλέοι. Ἐάν πιστεύετε ὅτι ἔχω ἔργο γιά νά ἐκτελέσω, νά τά τηλεγραφεῖα. Βεβαιώσατε, ὅτι ὁ ἐπίσκοπός σας δέν εἶνε παράφρων, ἀλλά εἶνε ἀνὴρ ἐθνικός καί πνευματικός ἄνθρωπος.

Ἀπό σᾶς ἐξαρτᾶται ἄν μείνω καί ἀπό τόν Θεό.

Σᾶς παρακαλῶ, ἀπόψε, νά πέσετε στά γόνατα καί νά παρακαλέσετε τόν Θεό, γιά νά δώση εἰρηνικό τέλος στήν ὑπόθεσι αὐτή, καί ὁ ἐπίσκοπός σας νά βρεθῆ πάλι ἀνάμεσα στό ποίμνιο του....

Ἔτσι ἔμεινα ἐπίσκοπός σας

Ἐγράψε καί εἶπε τότε ὁ Παττακός· «Κυριαρχοῦμε σ' ὅλη τήν Ἑλλάδα, πλὴν τοῦ νομοῦ Φλωρίνης καί

Πτολεμαΐδος, ὅπου κυριαρχεῖ πνευματικά ὁ Καντιώτης»....

Καί τώρα κάτω στήν Ἀθήνα ὑπάρχουν μερικοί οἱ ὅποιοι πνέουν μένεα ἐναντίον τοῦ Αὐγουστίνου, ἐνῶ βλέπουν ὅτι κρατῶ τήν ἴδια πάντοτε γραμμή.

Ὅπως λοιπόν τότε, στήν ἐπανάστασι τῆς 21ης Ἀπριλίου - πῶς τή λένε αὐτή, διαμαρτυρήθηκα, ὅπως κατόπιν, ἐπί Νέας Δημοκρατίας, διαμαρτυρήθηκα, ἔτσι καί τώρα διαμαρτύρομαι. Δέν ἄλλαξα ἐγώ. Κρατῶ ἀταλάντευτον γραμμήν. Κρατῶ τή γραμμή τήν ὁποίαν ἐχάραξε τό Εὐαγγέλιο, ἐχάραξαν οἱ πατέρες. Παρ' ὅλη τήν ἀτέλεια καί ἁμαρτωλότητά μου, αὐτή τή γραμμή ἀκολουθῶ, καί εἶμαι ἕτοιμος καί τή ζωή μου νά θυσιάσω.

Καί ἐγώ μέν θυσιάζω καί τό θρόνο καί τή ζωή μου· ἐσεῖς τί θά θυσιάσετε; Δέν εἶνε μόνο ὁ δεσπότης νά κάνη θυσίες, ἀλλά κ' ἐσεῖς πρέπει κάτι νά θυσιάσετε.

Δέν ζητῶ νά σηκώσετε στίς πλάτες σας τόν Ὀλυμπο καί τό Καϊμακτσαλάν, δέν ζητῶ τέτοια δύσκολα πράγματα. Κάτι ἐλάχιστο ζητῶ· νά εἶστε ζωντανοί καί ἕτοιμοι γιά ἀγῶνες. Καί πάλι σᾶς ρωτῶ· εἶστε σύμφωνοι;

Δέν θά σωθῆτε

Ἄς κοινωνᾶτε, ἄς ἐξομολογήσθε· δέ θά σωθῆτε, ἐάν δέν ἀνοίγετε καί τό στόμα σας γιά τό Χριστό. Ὁ χριστιανισμός ἔφθασε μέχρι σ' ἐμᾶς διά τῆς διαδόσεως τοῦ εὐαγγελίου, ἡ ὁποία εἶνε ἱερά ὑποχρέωσις παντός Χριστιανοῦ. Καί εἶνε ψευτοχριστιανός αὐτός ὁ ὅποιος δέν ἀνοίγει τό στόμα του νά μιλήσῃ γιά τό Χριστό.

Θά πᾶμε σέ αὐτοάμυνα

Θά πᾶμε σέ αὐτοάμυνα - ἐκεῖ ὀδηγούμεθα. Καλή εἶνε ἡ δημοκρατία, ἀλλά κατήντησε σκιά. Καί σήμε-
ρα κυριαρχοῦν οἱ ἀπατεῶνες καί οἱ λωποδύτες. Σέ τέ-
τοιες ἐποχές ζοῦμε. Κ' ἐσεῖς θά ἀναγκασθῆτε ἀργότε-
ρα νά πᾶτε σέ αὐτοάμυνα, νά ὑπερασπίσετε τήν τιμή
καί τήν ὑπόληψι τῆς οἰκογενείας σας. Καταλάβετε;

Καί αὐτό μᾶς τό ἐπιβάλλει καί τό σύνταγμα. Εἴμε-
θα ἐντός τοῦ συντάγματος. Τί λέει τό σύνταγμα; Τό
τελευταῖο ἄρθρο του λέει τό ἐξῆς. *Ὅταν κινδυνεύη ἡ
πατρίς, ὅταν κινδυνεύη ἡ θρησκεία, ὅταν κινδυνεύουν
τά ἰδανικά, καί ἀδρανοῦν οἱ ἐντεταλμένοι καί ὑπάρχη
ἀναρχία, τότε φύλακας τοῦ συντάγματος, φύλακας τῆς
ἐλευθερίας, φύλακας τῆς θρησκείας εἶνε ὁ λαός.* Ἐ-
μεῖς λοιπόν θά ἀγωνιστοῦμε, ἂν θέλουμε νά ζήσῃ ἡ
πατρίς μας καί ἂν δέν θέλουμε νά γίνῃ ἀμπέλι ξέφρα-
γο καί νά χορεύουν ὄλοι οἱ πίθηκοι, ὄλων τῶν χρωμά-
των καί καταστάσεων.

Δέν τό κάνω αὐτό γιά τό ἄτομό μου. Δέν δούλεψα
ποτέ γιά τό ἄτομό μου. Εἶμαι ἁμαρτωλός καί ἀνάξιος
δοῦλος τοῦ Κυρίου, καί δέν εἶμαι ἄξιος νά φιλήσω τά
πόδια σας· ἀλλά ὡς πρός τήν πίστιν, πεθαίνω γιά τήν
πίστι. Μακάρι ὁ Θεός νά μ' ἀξιώσῃ ἐνός τέλους μαρ-
τυρικοῦ. Καί γράμματα παίρνω ἐπάνω ἀπό τή Φλώρι-
να, ὅτι θά μέ σκοτώσουν. Ἀλλά τολμᾶνε; Πρέπει νά ἔ-
χουν, λένε, πολλές δυνάμεις, γιατί οἱ Χριστιανοί εἶνε
ἀγωνιστικοί....

Πέρα ἀπό τά κόμματα, πέρα ἀπό τίς ἰδεολογίες,
πέρα ἀπό ὅλα, θά εἴμεθα Ἑλληνες καί πρό παντός
Χριστιανοί. Αὐτά τά δύο ἰδανικά νά τά κρατήσωμε
καλά.

Καί ἄν ἀκόμα ἡ κοινωνία εἶνε Σόδομα καί Γόμορρα

ὦ Θεέ μου, τί ὄραϊο Εὐαγγέλιο μᾶς ἄφησες! Εἶνε ἀθάνατο. Ὅπως ὁ ἥλιος δέν παλιώνει, ἔτσι καί τό Εὐαγγέλιο δέν παλιώνει. Εἶνε αἰώνιο. Ἐσεῖς λοιπόν ἔχετε μεγάλο ρόλο νά παίξετε στήν κοινωνία. Νά ῥθῆτε σέ ῥῆξι μέ τό δαιμονικό κόσμο. Νά πᾶτε κόντρα μέ τό ρεῦμα. Νά κρατήσετε τήν ἀγνότητά σας. Νά διώξετε μακριά τούς ἀπατεῶνες καί τούς ἐκμεταλλευτάς τῆς παρθενικῆς σας ζωῆς. Ἀλλιῶς, πρός τί ἔρχεσθε ἐδῶ; Δέν γίνεται νά εἶστε καί μέ τό διάβολο καί μέ τό Θεό. Ἄμα σᾶς ἀρέση ἡ κοσμική ζωή, πηγαίνετε στόν κόσμο· ἐσεῖς θά πονέσετε καί θά κλαύσετε.

Κανένας δέ μετάνιωσε, πού ἔζησε χριστιανική ζωή· ἀντιθέτως πολλοί ἐκλαυσαν καί μετανόησαν φρικτά, πού ἔφυγαν ἀπό τό δρόμο τοῦ Θεοῦ....

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τή δύναμι νά δημιουργῆ ἓνα δικό του περιβάλλον, ὥστε κανεῖς νά μή μπορῆ νά τόν ἐπηρεάση. Ὁ ἄνθρωπος, ἔστω καί μόνος, ἔστω καί μέσα στήν πιό διεφθαρμένη κοινωνία, μπορεῖ νά καλλιεργῆ γύρω του ἓνα καθαρό κλίμα.

Καί ἄν ἀκόμα μείνης ἓνας ἐπί τῆς γῆς, καί ἄν ἀκόμη τό περιβάλλον σου εἶνε Σόδομα καί Γόμορρα καί κατακλυσμός, μπορεῖς ἄν θέλης, διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, νά ζήσης ἠθικόν βίον, σύμφωνα μέ τό Εὐαγγέλιο....

Τό εἶπε ὁ Χριστός: «Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18, 20).

Φτειάξτε τέτοιες ομάδες, πού θά εἶνε μαζί σας ὁ Χριστός· ἔτσι θά σταθῆτε.

Ὅργανωθῆτε εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

Φύλακες τῆς Ἀμπέλου

Ταῦτα πράττοντες εὐρισκόμεθα μέσα στά πλαίσια τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά καί μέσα στά πλαίσια τοῦ ἑλλη- νικοῦ συντάγματος. Ὡς ῥῆλλονες καί ῥλληνίδες μᾶς ἐπιβάλλει καί τό σύνταγμα νά εἴμεθα οἱ φύλακες τῆς ἱερᾶς παρατάξεως.

Εἴστε φύλακες. Ἀνήκετε σέ μία κίνησι «φύλακες τῆς ἀμπέλου». Καί ὅ,τι κάνετε δέν θά τό κάνετε γιά νά ὑπερασπίσετε τόν Αὐγουστῖνο. Ἐγώ πόσο καιρό θά ζήσω; Γέρος ἄνθρωπος εἶμαι, στά 80 πλησιάζω, σήμε- ρα - αὔριο φεύγω. Φεύγω, ἀλλά θέλω ἡ ἐπαρχία μου νά εἶνε ἀγωνιστική, γιά νά μή τολμοῦν νά μποῦν μέσα στίς ἐκκλησίες τά τσακάλια καί οἱ λύκοι τῆς ἀθεΐας καί οἱ αἰρετικοί παντός εἴδους, γιά νά διαλύσουν τά πάντα....

Λοιπόν, ὑποστηρίζοντας τόν ἐπίσκοπό σας δέν ὑ- ποστηρίζετε τόν ἐπίσκοπο, τό ἄτομο, ἐμένα. Ὅχι, ὄχι. Ἐγώ πάει πλέον, φεύγω. Πενήντα χρόνια δουλεύω μέσ' στό γένος καί τήν Ἐκκλησία. Ὑποστηρίζοντες αὐτά πού σᾶς εἶπα, ὑποστηρίζετε τήν ἰδέα, τήν ἰδέα τοῦ Εὐαγγελίου, διά τήν ὁποία ἀξίζει νά ζοῦμε καί νά πεθαίνουμε....

Νά εἴμεθα ἔτοιμοι γιά θυσία, ἐάν θέλουμε αὐτή ἡ πατρίδα νά μείνη ἐλεύθερη, δημοκρατική καί χριστια- νική. ῥΕτσι σᾶς θέλομε. Σύμφωνοι;....

Ἐνωμένοι θά δώσουμε τή μάχη*

...Εἶστε ἕνας στρατός πού ἔχει ποικιλία ὄπλων. Ἄλλος εἶνε ἀσυρματιστής, ἄλλος εἶνε λοκατζής, ἄλλος στό ἵππικό, ἄλλος στό μηχανικό. Νά πλησιάσωμε ἀκόμη περισσότερο μεταξύ μας· γιατί ἀρχιστράτηγός μας εἶνε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Νά συναντιέστε καί νά ἀγωνίζεσθε γιά ὅ,τι εἶνε ὠραῖο καί ὑψηλό στόν κόσμον αὐτό. Στούς κοινούς ἀγῶνας νά εἶστε ἐνωμένοι· διότι ἡ διάσπασι εἶνε πολύ κακό πρᾶγμα.

Νά ἔχετε ὑπ' ὄψιν –χωρίς νά θέλω νά ὑποτιμήσω τούς ἀγῶνας πού δώσαμε, ἀλλά ἀποβλέπων εἰς τούς ἀγῶνας πού ἔδωσαν οἱ ἀείμνηστοι πατέρες τῶν πρώτων αἰώνων· οἱ μέχρι τώρα ἀγῶνες εἶνε ἀψιμαχίαι.... Θά μποῦμε σέ ἀγῶνας σκληρούς. Καί πρέπει ν' ἀποκτήσουμε ἀγωνιστικότητα, καί πρέπει νά ἀρθοῦμε σέ μέγала ὕψη καί νά διαγράψουμε φωτεινούς κύκλους....

Σᾶς τό λέω μετά λύπης, ὅτι δέν ὑπάρχει Ἱεραρχία. Δέν ἔχομε ἡγεσία, πού θά τραβήξῃ μπροστά στόν ἀγῶνα. Κ' εἶνε θλιβερό πρᾶγμα αὐτό. Καί συνεπῶς τά χριστιανικά σωματεῖα ἀποτελοῦν τήν ἐμπροσθοφυλακή τῆς μαχομένης Ὁρθοδοξίας....

Καί ἐκεῖ νά μείνετε, σεβόμενοι τόν ἀρχιερέα, σεβόμενοι τούς ἱερεῖς, σεβόμενοι τούς πάντας, καί ἀγωνιζόμενοι πάντοτε πρός τά ἐμπρός, ἕως ὅτου ἀνατείλουν καλύτερες ἡμέρες στό ἔθνος μας.

Ἔχομε μεγάλους ἀγῶνας νά διεξαγάγωμεν καί μαρτύριον ἀκόμα. Ἐγγίζουν πονηρές ἡμέρες γιά τό ἔθνος μας, πολύ πονηρές ἡμέρες. Καί μή καυχᾶσθε γι'

* Σέ συντονιστική ἐπιτροπή ἀγῶνος 21 χριστιανικῶν σωματείων Θεσσαλονίκης 16-4-1989.

αυτές τις μικρές άψιμαχίες. Τό θέμα εΐνε, εμεΐς νά μείνωμε ένωμένοι πάντοτε, χέρι μέ χέρι, παρά τίς όποιες διαφορές καΐ τίς κατευθύνσεις τίς όποιες έχομε....

Να εΐστε στρατιώται Ίησοϋ Χριστοϋ

«Σύ οϋν κακοπάθησον ώς καλός στρατιώτης Ίησοϋ Χριστοϋ» (Β΄ Τιμ. 2, 3).

Ή χωρίον έξοχον, ὠ χωρίον ύπέροχον, πού μᾶς ύπενθυμΐζεις ότι ή ζωή δέν εΐνε άπόλαυσις –ποιός τό εΐπε;–, ή ζωή δέν εΐνε θησαυρισμός, ή ζωή δέν εΐνε *«Φάγωμεν καΐ πΐωμεν, αύριον γάρ άποθνήσκομεν»* (Ήσ. 22, 13· Α΄ Κορ. 15, 32). Ήχι, ὄχι, ὄχι. Αυτό εΐνε σύνθημα ύλιστῶν καΐ άθέων. Ή ζωή ΐσον θυσία καΐ ήρωΐσμός. Ή άνθρωπος δέν έπλάσθη γιά τά μικρά καΐ τά άσήμαντα, έπλάσθη γιά ήρωΐσμούς.

Χριστιανισμός θά πῆ θυσία, θυσία τῶν πάντων. Καΐ άξιώματα, καΐ χρήματα, καΐ θρόνους, ὄλα θυσία. Ήχεις έκατό πράγματα; Νά τά δώσης ὄλα, έκατό τοΐς έκατό. Αυτό άπαιτοϋν οΐ άποκαλυπτικοΐ μας χρόνοι. Ήνα νά κρατήσης, δέν εΐσαι Χριστιανός....

Θά νικήσουν εκείνοι πού εΐνε άποφασισμένοι νά τά παίξουν ὄλα κορώνα γράμματα. Καΐ θά ήττηθοϋν κατά κράτος οΐ φίλαυτοι, οΐ φιλάργυροι καΐ οΐ προδόται. Δυστυχῶς ὀλίγοι εΐνε οΐ στρατιώται πού μάχονται εις τήν πρώτη γραμμή τοϋ πυρός, εΐτε ύπέρ πίστεως εΐτε πατρίδος. Πολλοΐ εΐνε λιποτάκται ή, ὄπως λέγαμε έν καιρῶ πολέμου, οΐ «κουραμπιέδες», πού έχουν μέν στολή στρατιώτου, αλλά δέ μπαΐνουν στή μάχη....

Ήχι προδόται, ὄχι λιποτάκται, αλλά εις τάς θέσεις σας. Ή Έλλάς δΐνει μεγάλη μάχη. Ήξω άπό κόμματα. Σᾶς όμιλεΐ ὁ γέρων έπίσκοπος, πού πενήντα

χρόνια - μισόν αιώνα έκοπίασε. Εἰς τὰς θέσεις σας. Ὁχι δειλοί, ὄχι ἄναδροι, ἀλλὰ θαρραλέοι καί μέ ὑψηλό τό φρόνημα. Θά δώσωμε τή μάχη, γιά νά κερδίση ἡ Ἑλλάς, νά κερδηθῆ τό μέλλον τῆς πατρίδος. Εἶδεμή, θά εἴμεθα ἔνοχοι....

Μή ζητᾶτε τήν καλοπέρασι

Νά εἶστε ἔτοιμοι γιά θυσίες. Νά μή ζητᾶτε τήν καλοπέρασί σας. Διότι εἶπε ὁ Χριστός: *«Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον»* καί *«Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν»* (Ἰωάν. 16, 33· 15, 18). Ὅσο περισσότερο ζοῦμε τήν χριστιανική ζωή καί δροῦμε μέσα στήν κοινωνία καί παρουσιάζομε τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τόσο περισσότερο οἱ ἄθεοι θά μᾶς μισοῦν, θά εἴμεθα τό ἀντικείμενο τοῦ μίσους των. Νά *«χαίρετε»* τότε καί νά *«ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθός ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς»* (Ματθ. 5, 12).

Αὐτά σᾶς συμβουλεύω, παιδιά μου. Νά διαβάσετε πνευματικά βιβλία· νά ζητε πνευματική ζωή, ἐξομολογούμενοι στόν πνευματικό σας πατέρα καί κοινωνοῦντες.

Καί νά δέεσθε καί ὑπέρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, νά μέ ἐλεήση ὁ Θεός ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Νά μή μέ λησμονῆτε στάς προσευχάς σας. Ἔχω ἀνάγκη τῶν προσευχῶν σας ὅσο δέν φαντάζεσθε.

Ὁ Θεός μαζί σας.

Νά εἶστε πρότυπα

...Εἶχε ἡ Ἑλλάς παλαιά πρότυπα· πρότυπα ἱερέων, πρότυπα ἀρχιερέων, πρότυπα στρατηγῶν, πρότυπα πο-

λιτικῶν ἦταν γεμάτη ἀπό πρότυπα. Καί εἶνε ἀνάγκη ἢ νεότης μας νά ἔχη πρότυπα. Ἄν τώρα πάσχη ἢ νεότης μας, εἶνε γιατί δέν ἔχει τέτοια πρότυπα....

Παιδιά μου, νά εἶστε ζωντανά ψάρια

Ὅταν ἤμουν ἱεροκήρυκας στά ψηλά βουνά τῶν Γρεβενῶν, ἐκεῖ πού εἶνε οἱ πηγές τοῦ Ἀλιάκμονα, εἶδα ἓνα θαυμαστό πρᾶγμα. Εἶδα στά νερά τοῦ Ἀλιάκμονα, ὅτι ὅσα ψάρια ἦταν ψόφια, τά ἔπαιρνε τό ποτάμι καί τά πήγαινε κάτω στή Θεσσαλονίκη· ὅσα ψάρια ἦταν ζωντανά, πηγαίνανε κόντρα μέ τό ρεῦμα.

Παιδιά μου, ζωντανά ψάρια νά εἶστε, τοῦ Μεγάλου Ψαῤᾶ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Νά πᾶτε κόντρα μέ τήν ἄπιστη καί διεφθαρμένη κοινωνία. Κόντρα μέ τόν πατέρα καί τή μάνα, ὅταν εἶνε ἄπιστοι καί σᾶς σπρώχνουν πρὸς τήν ἀθεΐα. Κόντρα μέ τούς δασκάλους καί τούς καθηγητάς, ἄν αὐτοί ξεκλίνουν ἀπό τόν προορισμό τους καί σᾶς κηρύττουν ἀπιστία καί ἀθεΐα. Κόντρα μέ τή διεστραμμένη κοινωνία, κόντρα στό ρεῦμα αὐτό τό παγκόσμιο τῆς διαφθορᾶς, κόντρα μέ ὅλους τούς δαίμονας.

Θ' ἀντισταθοῦμε ὡς Ἕλληνες, ὡς Ἑλληνίδες, ὡς Χριστιανοί. Καί νά εἶστε βέβαιοι ὅτι, ὅσον ὀλίγοι καί νά εἶστε, δέν θά νικήσουν οἱ ἄθεοι καί οἱ ἄπιστοι· θά νικήσουν οἱ πιστοί. Γιατί πράγματι ὁ Χριστός δέν ἀπέθανε, ἀλλά ζῆ καί βασιλεύει εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Μή φοβηθῆτε, μή δειλιάσετε

Γέρος πλέον ἐπίσκοπος, πού βρίσκομαι στό τέλος τῆς ἐπιγείου ζωῆς μου, σᾶς συνιστῶ, παιδιά μου τά ἐ-

ζῆς: Ἐν ἔρθῃ ἐποχῇ πού θ' ἀκούσωμε κ' ἐμεῖς, ὄχι στό θέατρο ἀλλά στήν πραγματικότητα, «διωγμός!» – καί θ' ἀκουσθῆ ἡ λέξι «διωγμός» ἐναντίον τῶν πιστῶν Χριστιανῶν!–, μή φοβηθῆτε, μή δειλιάσετε. Ἐγώ δέν θά ζῶ πλέον, θά βρίσκωμαι ὑπό τόν τάφο. Ἐσεῖς θ' ἀκούσετε νά φωνάζουν, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρου, «διωγμός!». Καί οἱ ἐκκλησίες καί οἱ ἱερεῖς καί οἱ ἐπίσκοποι θά ἐξαλείψουν τό Εὐαγγέλιο, γιά νά κηρυχθῆ νέον «εὐαγγέλιο». Καί ὅ,τι γίνεται στήν Ἀλβανία καί ὅ,τι γίνεται σέ χῶρες μακριά, θά γίνῃ καί στήν Ἑλλάδα - προφητεύω. Ἀλλά ἓνα πρᾶγμα νά ξέρετε πολύ καλά· ὅτι δέ θά νικήσουν οἱ ἄθεοι, ἀλλά οἱ πιστοί....

Προσευχῇ λοιπόν. Στά ὄπλα καί στά γόνατα. Γιατί θά ἔρθῃ ἡ ὥρα πού θά γίνῃ ἐρείπωσις. Τότε ἐσεῖς ποῦ θά μαζεύεστε γιά ν' ἀκοῦτε λόγον χριστιανικό;....

Ἀγωνίζεσθε λοιπόν τόν καλόν ἀγῶνα, καί μιά μέρα θά συναντηθοῦμε στούς οὐρανοῦς. Ἐκεῖ θά γίνῃ ἡ συνάντησις ὅλων τῶν πιστῶν.

Πᾶτε στό καλό καί νά προσεύχεσθε.

Θά νικήσετε

Ἡ Ἐκκλησία ζῆ καί θά ζήσῃ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Διότι ἰδρυτής της εἶνε ὁ Χριστός. Εἶθε νά κρατήσετε μέσα σας ἀναμμένη τή λαμπάδα τῆς πίστεως. Φῶς νά εἶστε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Μέσα στό σκοτάδι πού ὑπάρχει (ἄλλοι εἶνε προτεστάνται, ἄλλοι καθολικοί, ἄλλοι διαφόρων ἄλλων ὀνομάτων καί καταστάσεων, ἄλλοι βλάσφημοι κ.τ.λ.), ἐσεῖς, παιδιά μου, ὅσο λίγα καί ἂν μείνετε μέ τό Χριστό, μή φοβηθῆτε· θά νικήσετε... Καί ἂν ἀκόμα, παιδί μου, σ' ἀρνηθῆ ἡ μάνα σου καί ὁ πατέρας σου καί μείνης ἓνας μέσα στήν πόλι σου ἢ στό χωριό σου, νά μή δειλιάσης.

Καί ἄν ὅλη ἡ κοινωνία γονατίση μπροστά στον διάβολο, ἐσύ νά μή γονατίσης· νά πολεμήσης τόν διάβολο, καί σύ ὁ ἕνας θά νικήσης....

Θά μείνουμε κάστρο τοῦ Χριστοῦ· καί θ' ἀποδείξουμε γιά μία ἀκόμη φορά πρὸς πείσμα τῶν δαιμόνων, ὅτι ὁ Χριστός δέν ἀπέθανε ἀλλά ζῆ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Μή σᾶς κερδίση ὁ κόσμος

Ἀγαπητά μου παιδιά, θ' ἀποτελέσετε στελέχη τῆς μαχομένης χριστιανικῆς πατρίδος μας. Εὐχομαι ἐγώ ὁ γέρων ἐπίσκοπος πού σᾶς βλέπω ἐδῶ, νά μή παρασυρθῆτε ἀπό τίς νέες ἰδέες τοῦ κόσμου τούτου τίς ἀντιχριστιανικές, νά μή σᾶς κερδίση ὁ κόσμος ὁ ἁμαρτωλός.

Ἀγαπήσατε τόν Χριστό, καί μείνετε κοντά του. Ἐλκυσθῆτε ἀπό τό θεῖο του κάλλος, γιά νά μπορέσετε κ' ἐσεῖς νά συνδεθῆτε ἀρρήκτως μαζί του, γιά ν' ἀποκτήσετε μιὰ ποιότητα ζωῆς. Τήν ποιότητα τῆς ζωῆς δέν θά σᾶς τή δώσουν οὔτε τά ροῦχα οὔτε τά στολίδια οὔτε ἡ ἐπιστήμη οὔτε οἱ γνώσεις οὔτε οἱ γκουροῦ οὔτε οἱ μυστικές θρησκευεῖες οὔτε τά πολιτικά κόμματα οὔτε τίποτε ἄλλο. Ποιότητα ζωῆς ἀρίστη εἶνε τό ἐν Χριστῷ ζῆν. Γι' αὐτό ἀγαπήστε τόν Χριστόν.

Θά νικήσουν οἱ ὀλίγοι

Θά ἔρθῃ μέρα, λέει ἡ ἅγια Γραφή - λέει ἡ Ἀποκάλυψις, πού θά μείνουν πολὺ ὀλίγοι, ἐλάχιστοι οἱ Χριστιανοί.

Οἱ ἄνθρωποι θά τρέχουν στά καφενεῖα, στίς ταβέρνες, στά νυκτερινά κέντρα, στοὺς ποδοσφαιρικούς ἀγῶνας, παντοῦ θά πᾶνε, ἀλλά στήν ἐκκλησία δέ θά

πατούν... Βρισκόμαστε σέ ἄσχημους καιρούς, πού πολλή ἄμαρτία ὑπάρχει....

Δέν εἶνε πλέον ἡ Ἑλλάς ἡ ὁποία διεκρίνετο γιά τή βαθειά της θρησκευτικά συναισθήματα. Εἶνε μία ἄλλη Ἑλλάδα, ἡ ὁποία κάτω ἀπό ἀθεϊστικά καί ὑλιστικά κηρύγματα ἐγαλουχήθη καί παρουσιάζει ἕνα οἰκτρό φαινόμενο.

Ἡ χριστιανική ζωὴ εἶνε σπάνιο πρᾶγμα σήμερα στήν Ἑλλάδα....

Ἐπάρχει μία ὑλιστική ἀντίληψι τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἔχει φτάσει καί στά ἄκρα αὐτά. Ἐπάρχουν δυστυχῶς καί γονεῖς οἱ ὁποῖοι πολεμοῦν θανασίμως αὐτή τήν θρησκευτική ζωή....

Μέσα σ' αὐτόν τόν κόσμον καλεῖσθε νά ἐργασθῆτε καί ὑπό αὐτές τίς δυσμενεῖς συνθηκῆς. Καί θά πρέπει νά ἐργασθῆτε, ὅσοδῆποτε λίγοι καί νά εἴστε....

Καί ἂν ἀκόμη –ὑπόθεσι κάνομε– ἔρθῃ ἡμέρα –πού δέν θέλω νά ἔρθῃ, προτιμότερο νά σβῆσῃ ὁ ἥλιος παρά νά ἔρθῃ τέτοια μέρα–, ἂν ὅμως ἔρθῃ τέτοια μέρα καί ἡ Ἑλλάς γονατίσῃ σέ καινά δαιμόνια διεθνῶν συμβολισμῶν καί καταστάσεων καί μείνης ἕνας στή μαρτυρική μας πατρίδα, μή γονατίσῃς, ἀλλά νά ἐξακολουθῆς νά πιστεύῃς στό Χριστό. Διότι σοῦ τό λέγω καί σοῦ τό τονίζω στηριζόμενος ἐπάνω στή Γραφή· δέν θά νικήσουν οἱ πολλοί, θά νικήσουν οἱ ὀλίγοι, πού θά μείνουν μέ τό Χριστό. Γιατί ὁ Χριστός δέν ἀπέθανε, ὁ Χριστός ζῆ καί βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰώνων. Κάτω ἀπό τά ἄστρα δέν ὑπάρχει ἄλλος, δέν ὑπάρχει ἄλλος παρά μόνον ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας· ἀμήν.

Θά νικήση ὁ Χριστός

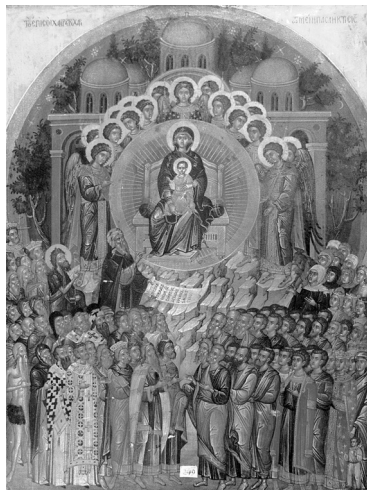
Ὁ κόσμος ὅλος εἶνε μέσα εἰς ἓνα χάος. Χάος κοινωνικό, οικονομικό, ἠθικό πρό παντός. Ἐκ τούτου χάος αὐτό ἕνας μόνον ἔμπορεῖ νά βγάλη τήν ἀνθρωπότητα, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ! Ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τόν προφητικό λόγο τοῦ ἀποστόλου Παύλου «*Πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται*» (Β' Τιμ. 3, 12), ἄς μείνουμε σταθεροί καί ἀκλόνητοι....

Μείνετε ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι. Στό τέλος θά νικήση ὁ Χριστός. Δέ θά νικήση ὁ ἀντίχριστος, δέ θά νικήσουν οἱ ἄθεοι καί οἱ ἄπιστοι· θά νικήση Ἐκεῖνος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός....

Ἰησοῦς Χριστός νικά. Ὁ Χριστός εἶνε ἀήττητος.

Ὅλοι λοιπόν, ἄντρες γυναῖκες καί παιδιά, κοντά στό Χριστό... Εὐλογημένος ὁποῖος ὑπακούει στή βουλή τοῦ Χριστοῦ....

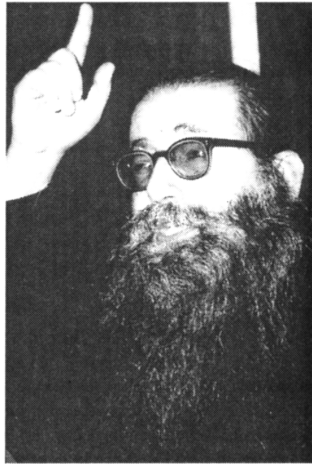
Ὁ Θεός ἅς γίνῃ ἴλεως, διά πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

**ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΣΑΛΠΙΣΜΑΤΑ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ**

(Έμπνευσμένοι λόγοι και πατρικές ύποθῆκες
περί πίστεως, χάριτος, ἀληθείας, παρακλίσεως,
φιλοπατρίας, μετανοίας και σωτηρίας)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2008

Σελίδες 342 και τιμᾶται μόνο 8 εὐρώ. Ἄξιζει νά μελετηθῆ ἰδιαίτερα σήμερα πρὸς στερέωσή μας στὸν Θε-άνθρωπο Σωτῆρα μας Χριστὸν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μας.

Πληροφορίες: 2310212659